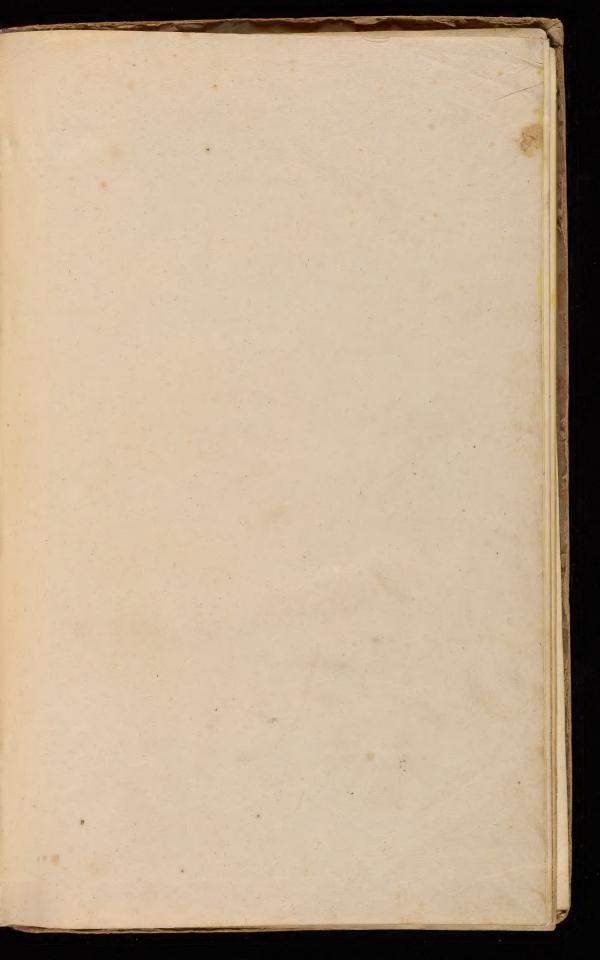
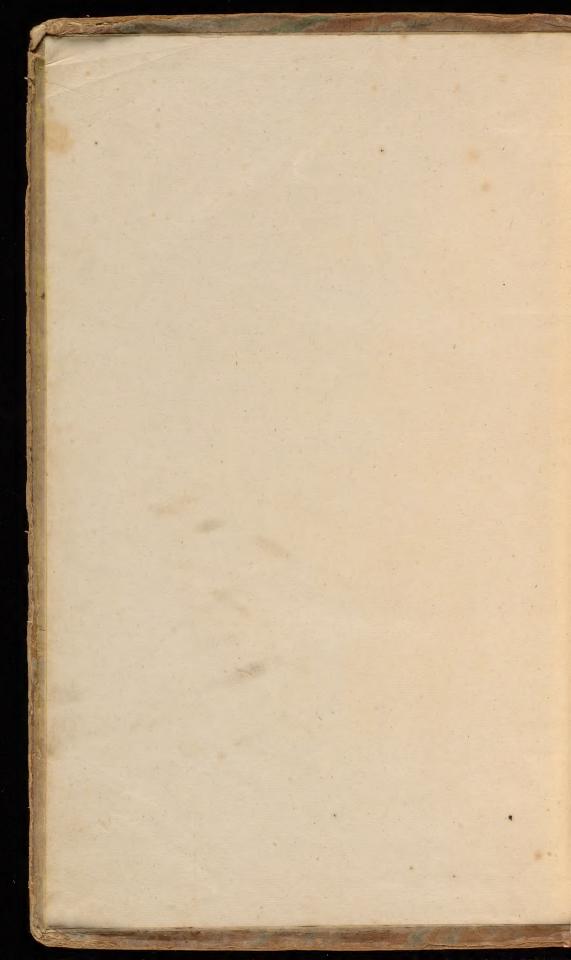

(Stopenhart)

Alberton and the Copy of the State of the St A statement work to be a second the deal of the want of the party of and obtained that I such a fire transfer to 14

VERKLAARING

VAN DE

TITEL-PLAAT.

Graveerkunst brengt haar gaven op 't papier, Terwyl het oog zich kan met lust verzaaden In dit Taf reel, vol pracht en eed len zwier, Daar 't veldgezicht zich mengelt met cieraaden.

De Vecht-stroom duikt in 't lommer met haar lis En kruik, terwyl het zwaantje zonder zorgen

Zich zelf vermaakt daar ieder vrolyk is.

De Jacht-Godin houd niets in t hert verborgen Voor Landbouw, en belooft zyn akkervrucht

En weiden hier in 't jaagen te verschoonen.

Apollo komt met een gezwinde vlugt

Zich aan de Graan- en Vrucht-godin vertoonen, En Wetenschap, die hy met ernst gebied

Deez' Stroom op hun banketten steeds te onthaalen,

Naardien hy haar voor rampen en verdriet Beschermen wil, door zyn verkwikb're straalen.

In 't midden staat een Eer-zuil opgerecht Met een geschrift, om d'inhoud klaar te ontdekken,

Tot roem en eer der nooitvolpreezen' VECHT,

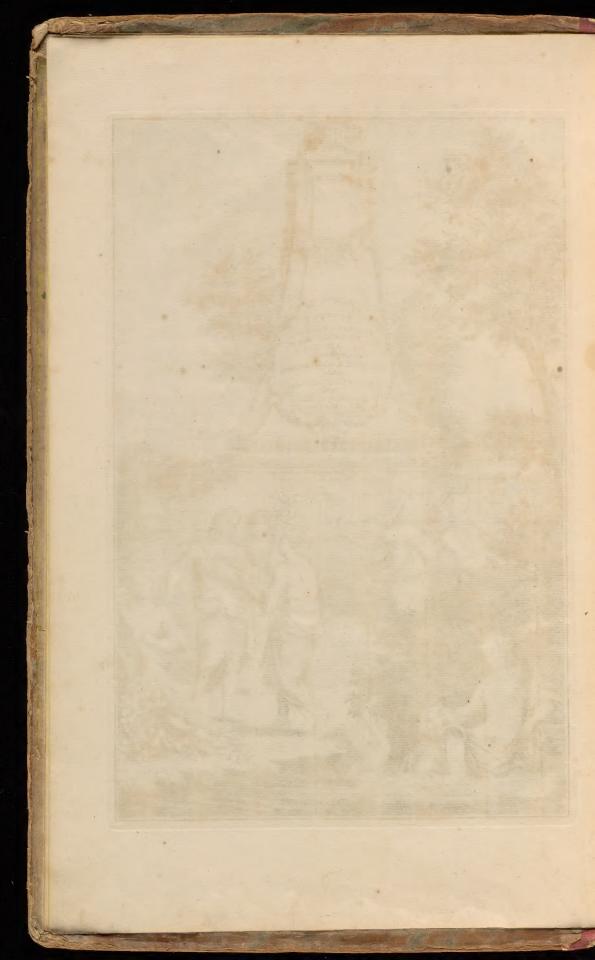
En wapens van nabygeleegen Vlekken

En Steden, daar de vreugd elk lief'lyk streelt In 't Lentsaizoen, na vorst en stormgevaaren.

De Myter-stad is in 't verschiet verbeeld, Met Mulden, daar deez' Vliet stort in de baaren Der Zuiderzee, waar op ze zich vertrouwt. Ziet daar de zin van deeze plaat ontvouwt.

CLAAS BRUIN.

DE ZEGEPRAALENDE

VECHT,

Vertoonende verscheidene GESICHTEN van

LUSTPLAATSEN, HEEREN HUYSEN en DORPEN;

Beginnende van UITRECHT en met MUYDEN befluytende.

LA TRIOMPHANTE

RIVIERE DE VECHT,

Remonstrant diverses Veues des

Lieux de Plaisances & Maisons Seignorales & Villages;

Commençant de Vitrecht & finissant avec Muyden.

TAMSTELDAM,

By de Wed: Nicolaus Visscher, op den Dam, in de Visser.

M. D. CCXIX.

EGHELALLEDER AU

THORV

EUSTPLASTEN, HEBRUN HUYSEL

Beginnerd: van DITARCHT en met MUVDRIF

erran areas sacranas accesarios con char

STMANSMOIST A.

RIVIERE DE VECHIA

Remoniferent disentes Venes della

Lieux de Plaifances & Maifans Salgueraks &

Communicated Vinela & Smiller and Can his

T'A M S T E L D A M,
by de Wed: Feeten Figure, op den Dam, in de Villen

AAN DE

HEEREN LIEFHEBBEREN

VAN HET

VECHT-LEVEN.

MYNE HEEREN,

E Schilderkonst is een keurige uitvoering van een aangenaam denkbeeld aan den Sterveling te geven, van saaken, die hy nooit heeft gesien, of niet altijd heeft konnen beschouwen.

Soodaanige sijn de verbeeldingen van enkele Tronien, geheele Beelden van Menschen of Beesten, vermaakelijke Landgesichten, bestaande in een konstige zaamenschakeling van Bergen en Bosschen, Hoogtens en Vlaktens, Zeestranden en Rievieren, Lusthuysen en Buitenplaatsen, ernstige of boertige Geselschappen, oude of nieuwe Geschiedenissen, raakende Staat of Oorlog, geweldige Belegeringen, verwoede Veldslagen, schrikkelijke Scheepsgevechten, prachtige Inhaalingen, en eindlijk het Kroonen, Trouwen, gravewaart draagen van uitmuntende Hoosschepessgen.

Maar, naademaal nu foodaanig een uitwerkfel van de gemelde Schilderkonst alleenlijk moest blyven by eene besitter, en aan andere, ook den naastgelegenen, niet konde medegedeeld worden, soo heeft de geestrijke Plaatsnyery, met de Naald of het Gravecryser, konstelijk dat gebrek ondersteund; seeker uitgevoerd voorwerp op papier afdrukkende, en alom den geheelen Aardkloot over verstendende.

Nu is alleenlijk ons oogwit, uit de bovengenoemde Voorwerpen, de Landgesichten uit te kippen, en wel bysonderlijk de Lusthuysen en Buiten-Plaatsen; van welke die van den Ouden tyd, en onder deese de vermaarde Romeinen, gantslijk niet afkeerigh sijn geweest.

Immers sijn hier af volsslaage getuygen de ruyme Lusthoven van Lucullus en Sallustius, de nette Landhoeven van Cicero, Vatia, Cæsar, &c. ontrent de steden Tibur, Tusculum, Cumæ, Misenum, &c.

Doch, dit ter fyden af: laat ons slechts keeren tot de hedendaagsche Lusthuysen en Buitenplaatsen, soo wel Vorstelyke, gelijk daar reeds door sijne Konstplaaten sijn gemeen gemaakt; Fontaine-Beleau, Versaljes, &c. van Vrankrijk; Windsor, Hamptoncourt, &c. van Engeland; het Loo, Hondslaardijk, Dieren, &c. van het Vrye Nederland.

Soo

Soo wel Vorstelijke, seg ik, als mede van mindere, doch vermoogende Standpersonen; teweeten, het Huys te Voorst, Roosendaal, Seyst, Heemstede, Gunterstein, S. Anneland, Duinrell, Sorgvliet, &c. alle meest uit de Konstwinkel van den Hr. Nic. Visscher te voorschijn gebracht.

Sie daar, MYNE HEEREN, de redenen die ons hebben aangemoedigd, op het spoor van soodaanige destige voorbeelden van opmerking, dit volgende Werk te versamelen, te bewerken

en uittegeven onder den titel van

DE ZEGENPRAALENDE VECHTSTROOM:

Vertoonende de aansienlijkste Landgesichten, Dorpen en Lustplaatsen, van Uitrecht tot aan Muyden, op de boord van deese vermaakelijke Rievier geleegen.

Ondertussichen staat my toe, Myne Heeren, dat ik u, ontrent de rang en order van deese Konstplaaten, met weinige woorden magh

onderrechten.

Ten eersten gaat voor af een kleen Landkaartje, alleenlijk u aanwijsende den gekromden loop van de Vecht, nevens de naamen van alle de Buitenplaassen, welke UE. in dit Werk, volgens haare gele-

genheid, fullen worden vertoond.

I. Hier naa komt, in het kleen, het District van Vitrecht, rondom des stads platte grond; alleenlijk om het waare begin van de Vecht te toonen; sijnde seekerlijk alleen een toegedamde tak of sprankel van de Lek of Rhyn: hoewel ons van eenige, uit eenen anderen sy verkeerdelijk een andere oorsprong is aan de hand gegeven.

Doch ik hou my hertnekkig aan het eerste gevoelen; om dat ook den Ysselsteinschen Issel, de Leerdamsche Linge, de Goudsche

Gouwe diergelijken beginsel als met den vinger aantoonen.

II. Dan volgt een *Gesicht* van de gemelde *Stad*, aan de zyde van de Leydsche *Vaart* en de Katryne poort.

Die nu van UITRECHTS Oudheid en andere bysonderheden begeeren iet te weeten, sullen sich van Beka, Heda, Hortensius en Andere, wel konnen bedienen.

III. Hier op verschijnt nu aan de Vecht het eerste Landhuys, nevens haaren Lusthof, de ZY-BAALEN geheeten; sijnde daar af de ontwerper, de besitter en bewooner, de Hr. DAVID VAN MOLLEM.

Sie dus haar Gesicht van buyten; soo als het sich in het verbyvaaren vertoond.

IV. De Konstwerken op deese Plaats, ontrent het liggen van de groote Kom, met een cierlijk Terras omringd, naar het Huys

te sien: aanmerkelijk door een ruyme Zaal, van binnen door Gerard Hoedt beschilderd; nevens een uitmuntende Orangerye.

V. Deselve Kom, met haare schermen omvangen, stuytende

het gesicht op het achterste Kabinet.

VI. Buiten-gesicht van ROSENDAAL aan de Vecht, het Landhuys van den Hr. JOSEPH ARENDONDO: nevens een

tweede plaats geheeten RAVENSBERG.

VII. Het Landhuys van Juffr. DU PON; nevens het dorp ZUYLEN: volgens den Hr. Burgerm. Alting, (Notit. German. Inferior. 2 part. 173 bl.) geheeten Thule, in een Donatiebrief van den

jaare, 838.

VIII. Het Huys te ZUYLEN, ook door Roeland Rochman afgeteekend, en door Geertruyd Rochman, sijn suster, op het koper gebracht: waar af niet veel is te seggen ontrent haare Oudheden, van welke de Bescheyden my nooit sijn ter hand gekoomen. Was weleertijds in erspacht gehouden van de Abdije van Oossbroek, en is nu leenroerigh aan den Gestichte van Uitrecht; waar mede, den 28 Januar. A. 1695. de Hr. REYNAUD VAN TUYL VAN SEROOSKERKEN is beleend.

IX. Buiten-geficht van VECHTENSTEIN; de Lust-plaats

van den Hr. FREDRIK d'ORVILLE.

X. Het Speelhuys van het Huys TER MEER; anders Zuylenburg; mede leenroerigh aan den Gestichte van Vitrecht; waar mede den 23 Mey, A. 1702, de Hr. VINCENT. MAXIMILIAAN

VAN LOKHORST, Heere van Maarssen is beleend.

Hier sijn nevens gevoegd een Gesicht van de plaats VECH-TENDAAL, en een gedeelte van het dorp MAARSSEN; wiens benaaminge de Oudheidminnaars gaarne souden trekken, met Hortensius, van de Marsi of Marsaci, oude Duitsche volkeren: hoewel ik my liever aan de zyde van die geene sou begeeven, die deselve van de maaren, moeren en broekken, laage en natte velden, ashaalen.

XI. Het andere Gedeelte van MAARSSEN; nevens BOE-LESTEIN (een aadelijk flicht der Heeren GODYNEN) en het tegen overgelegene WECHTLEVEN

tegenovergelegene VECHTLEVEN.

XII. DOORNBURG wel eer de Plaats van Mejuffr. de Weduwe van Will. Van Son, Domheer van oud Munster; van binnen te sien.

Een Landhuys, vereeuwigd door het aangenaam Gedicht van Juffr. Catryna Lescaille, onnodig om hier in te lassichen; sijnde het selve te vinden by fac. van Royen, in sijn Landleven, 116 bl. doch is heden, by aankoop, het Landhuys van den Heer ABRAHAM ROMSWINKEL; Resident des Konings van Pruyssen.

B

XIII. HARTEVELD; de plaats van den Hr. DE SILVA; van buiten, aan de Vecht.

XIV. ELSENBURG; de plaats van den Hr. THEOD. DE

LEEUW, Heere van Abkoude en Baambrugge.

xv. SOETENDAAL; van buiten, aan de Vecht; de plaats van den Hr. ISAAC SIMONS.

XVI. GOUDESTEIN; siende op Soetendaal, Leeuwenvecht en Harteveld.

Deese plaats ter eeren heeft de Hr. Constantyn Huygens wel eer drie Puntdichten op het papier gesteld; van welke het eerste hier nevens gaat:

Ik doe recht, Maarsseveen, als stoute kind'ren plechten, Die me aan de lesse in 't school moet houden met een wenk; Ik sit op Hoswyk staag aan Goudestein en denk, En vliede van mijn vliet, om voor de Vecht te vechten. Het Voorburg komt in roer, om tegens my te rechten Voor de eere van de Plaats, die 't volk segt dat ik krenk, Als ik uw Maarsseveen te langer losdicht schenk En voor de Vecht alleen te veel laurier wil vlechten. Maar ik heb haast gedaan met pleiten; sy sijn 't quyt Eerse omsien; goed of quaad, sy moeten 't my wel geven, Daar ikse met geweld van redenen verbyt En roeme Maarsse-veens paleis en keurigh leven, De liesselijke locht, in allerhande weer; De klaarheid van de stroom en 't blank hert van den Heer.

XVII. Het Rechthuys van MAARSSEVEEN, hebbende op zy DAALWYK, VECHTHOVEN en DEN OEVER.

Wat ondertusschen de Heerlijkheid van Maarsseveen aangaat, versuymenis en krygsorkaanen hebben veel papieren verdonkerd en vernield; alleenlijk is het seeker, dat Maarssen eertijds onder de Heer van Arkel, nevens Abcoude en Maarsseveen is geweest; gelijk hy mede was heere van Pitten en Geervliet; alwaar hy nevens sijn gemaalin is begraven, en haare beelden op de grafsark uitgehouwen noch heden sijn te sien.

XVIII. HOOGEVECHT, van buiten; de Lustplaats van FRAN-

COIS SWEERTS.

XIX. Het generaale Gesicht van binnen, naar achteren.

XX. De achterste Terrassen en het Kabinet.

OP het Huys.

XXII. OTTERSPOOR, van buiten; de Lustplaats van JA-

COB VAN LENNEP.

XXIII.

XXIII. Geficht van de Dwars-vyver, op eene der Kabinetten.

XXIV. Gesicht, uit het achterste Kabinet, naar de Vecht.

XXV. GANSENHOEF; het Landhuys van den Hr. JAN HUYDEKOPER, Heere van Maarsseveen, siende naar het Rechthuys van Maarsse-veen.

XXVI. Gesicht, over de groote Dwars-vyver, naar achteren.

XXVII. Het Huys OUDAAN; heden een Huirhofstede by de Vecht, boven Breukelen, aan de Trekwegh of het Sandpad, rondfom in het water, van vooren aan een hangend Torentje tusschen twee gevels kennelijk.

Voort is de eigenaar de Hr. VAN BONENGE, een Gentenaar, wegens sijn Huysvrouw, de suster van de drie Heeren van Oudaa;

van welke Heer facob van der Burg de laatste is geweest.

Wagenwegh; meer als eenmaal vyandlijk vernield; gelijk A. 1481. door die van Utrecht, het selve hebbende belegerd en ingenoomen: en weder, naa de herbouwing en verbetering, A. 1674. door de Fransche brandstichters.

Is tegenwoordig eigen aan Heer JAN DORT; het oude,

ontrent de timmeragie seer ongelijk.

XXIX. VREDEN-OORT, tusschen de Wagenwegh en de Vecht; in eygendom aan Mevr. ANNA PERGENS, Vrouw van Nienrode.

XXX. Het Landhuys van den Heer THEODOOR BOEN-DERMAKER, aan Breukelen tegen over Gunterstein, tot noch toe met geen andere Naam als van den Besitter bekend.

Het Gesicht is van achteren en op de zy voor die van Maarssen

of Uitrecht koomen nederlakken.

XXXI. Vertooning van het gemelde Huys aan de Vecht, tusschen twee sitplaatsen door Isaac Moncheron meesterlijk beschilderd, ingeslooten, en hebbende het oogh op een Fontein, van twee groote Tritons onderschraagd.

XXXII. Gesicht van de groote Kom en alle het Fonteinwerk in defelve, en op den Terras tusschen de twee Kabinetten, en voor het

Beeld van de geschaakte Proserpyn.

XXXIII. Het Huys GUNTERSTEIN, ook affonderlijk in xv. Gesichten, nevens de Voortitel, door Nic. Visscher wel eer in het

licht gebracht; van achteren.

Heden is van dit Heerenhuys de besitter de Hr. FERDINAND VAN COLLEN, Hoofdofficier der stede Amsteldam, Heere van Gunterstein en Thienhoven: maar wel eer is het by aankoop geweest een eigendom van den Hr. Pensionaris Jan van Oldenbarne-veld; wel een Hollandsch leen, doch, volgens een gesegeld Schrift van A. 1611, altijd blyvende een gedeelte van het Sticht.

A. 1672. deeden het de moedwillige Fransche springen: naa 't verbranden der huysen Ruwiel en Nienrode; soo dat het heden is een nieuw gebouw, en niet soo swaar als voor het verbranden.

XXXIV. Het vermaaklijk dorp BREUKELEN, aan de syde van de Vecht; van een hoogen ouderdom; sijnde Anno 838, door graaf Rotgar, aan de Kerk van Uitrecht geschonken; als wanneer men het noemde Bracola, Brôklede en Broekenlandia, gelijk in de oudste Schryvers kan worden naagesien.

XXXV. Het Huys QUEEKHOVEN; het Kostschool van den Hr PIERRE MANNOURIE; seer bequaam om de toegesondene jongelingen aldaar te onderwijsen, en met de schoone planta-

gie te verlustigen.

XXXVI. Gesicht van binnen, met twee fraaije haagen afgeslooten. XXXVII. GROENEVECHT, de buitenplaats van den Heer ADRIAAN RUTGERS, van het Sandpad aftesien, over de steene jagthaven.

XXXVIII. Een Gesicht dwers verby het Huys, naar de brug en de

lange Laan te sien.

XXXIX. VECHTVLIET, aan de fyde van de wagenwegh; de plaats van den Heer WILLEM VAN DEN BROEK.

XL. HOFWERK, aan de selve syde; de Plaats van Mejuffr.

Weduwe van den Hr. PIETER VAN VEEN.

XLI. VYVERHOF, aan deselve syde; wel eer de Buitenplaats van Mejuffr. AGNES BLOK, huysvrouw van den Hr. Sybrand de Flines; wegens het aanqueeken van seldsaame bloemen en uitheemsche planten, met recht geheeten Flora Batava; den 20. van April A. 1704. overleden.

Heden, naa het vertimmeren en vergrooten het Landhuys van

den Heer BENJAMIN TEIXERA.

XLII. OVERHOLLAND; ook al aan deselve syde; de Plaats van den Heer THEODOR. HUYGENS, Schepen der stede

Amsteldam, en Heere van HONSKOOP.

XLIII. De STERRESCHANS; in den gruwsaamen oorlogh van het jaar 1672, een fraaye vesting sijnde geweest; gelijk noch elders in Print by de Schryvers kan gesien werden: heden de Buitenplaats van den Heer DAVID RUTGERS.

XLIV. Geficht, door deefe plaats, van de Kleywegh naar de Vecht,

nevens den ingang aan deselve.

XLV. RUPELMONDE; de Lustplaats van den Heer JEAN DE WOLF: met haar schoone Barceau, gevende een seer aangenaam Vecht-gesicht.

XLVI. NIEUWERSLUIS; een vesting met 2 punten aan wêerfyden syden de Vecht, in gemelden oorlog, ook by de Schryvers in Print te sien: sijnde het Kerkjen in een Staatekamer van Amsteldam en Uitrecht verwisseld. Dit is de pleisterplaats voor die met de Jaagschuit

naar Uitrecht of Amsteldam sich begeven.

xLVII. OUDERHOEK; ouder als men eigentlijk heden met vergunbrieven kan bewysen; ten minsten men weet by overlevering, dat het TEN WIELE plag genaamd te sijn; dat het een jagthuys der oude Bisschoppen is geweest; dat het veele uitmuntende voorrechten, door de besitters verworpen, heeft gehad; en dat het, ontrent A 1619, is gekoomen aan de voorouderen van den tegenwoordigen besitter, den Heer AN IONI VAN HOEK.

Voorts is deese Hossede, voor de nieuwe verandering, van Antoni Janssen, vader van den verhevenen Dichter, Johannes Antoni-

des, met een Lofdicht vereeuwigd.

XLVIII. Gesicht, verby het Speelhuys, naar de Nieuwersluys. XLIX. Gesicht, uit het Speelhuys, aardig van binnen beschilderd door *Phitip Tideman*, naar het Laboratorium of het Tuyghuys van de Vuirwerken, en den Eetkamer.

Doch, terwyl wyby dit roemenswaardige Speelhuys sijn, kan ik niet wel naalaaten, met dit volgend Lierdicht van Dr. Lud. Smids,

cen weynig UE. op te houden:

Maar, OUDERHOEK, myn vreugd, myn luft, By wien ik nam een foete ruft, Een ruft van acht of negen dagen, Wat quelt gy my toch met uw vraagen:

Of nu myn ooglust is voldaan, En of ik graag van hier wil gaan, En 't vrolijk *Vechtje* moe, my morgen Wêer werpen in een zee van forgen?

Gy tergt me ook OUDERHOEK, en fart De teerste tochten van myn hart, En doet my scheiden van uw Laanen Niet sonder troosteloose traanen.

Soo joeg men kykers uit de Bak, Als Benjamin of Koning sprak, Omheind met prachtige Toneelen, En ons dêe luystren naar het speelen.

Met my maakt gy het ruim foo erg, Gy formt een cierelijke Berg, Daar ik, langs twintigh breede trappen, Door groene Taxis, op kan stappen; En daar, van haaren vlakken kruin, Sien over velden, bosch en duin, (Dit sou wel Koningen bekooren) Naar *Uitrechts* bischoplijke Tooren.

Gy graaft een groote en wyde Kom, Befoomd met heygras, om en t'om, En stort daar in, met facht geklater, Die lieve Vecht, haar silver water:

Een oog-betovrend Waterbad, Als ooit Diana heeft gehad, Wanneerse, warm en moe van jaagen, Het stof van 't blanke lijf wou vaagen.

Hier moest Narcissus sijn geweest; Hier kon hy sijn volmaakte leest, Als in een spiegelglas, beschouwen, En't leven moogelijk behouwen.

O lustplaats, wie sou van u gaan? Op jeder voetstap blijf ik staan, Moet ik, gedwongen heene strijken, Vergun me dan ook om te kijken.

Vaak om te sien naar al het geen U ophest, boven het gemeen; Uw Speelhuys, Vyvers, Wandeldreeven, Myn doste geest weer doende leven.

ô OUDERHOEK, neem jaarlijks toe!
Ik gaa; gy kond wel denken, hoe!
Dus val, voor my, te voet uw Heeren,
En vraag: magh Smids wel wederkeeren!

Ouderhoek, den 26 Mey, 1709.

L. Gesicht over de laatste Kom, naar den berg Parnas, van vooren met 22 hardsteene trappen, en rondsom met grotwerk vercierd.

LI. Gesicht van Parnas, over de 3 Kommen, naar het Huys,

geslooten met den Vecht en de Kleywegh.

LII. Gesicht, over de Karpervyver, naar Parnas, met een schoone Barceau omringd. Hier worden dagelijks de Karpers met wittebrood gelokt en gespijst.

LIII. Het Landhuys van den Heer ANDRIES PELS; tot noch toe met geen andere Naam als van den Besitter bekend: sijnde dit de dwerssnede van de plaats; hebbende ook een voorland

of Bogaard, tusschen het Sandpad en de Wagenwegh.

LIV. MIDDELHOEK; de Lustplaats van den Heer AN-THONI BIERENS; van het Speelhuys tot aan het Woonhuys op ly naar Loenen te sien.

LV. Gesicht van de Wagenwegh, op het Woonhuys en de Vecht. LVI. Gesicht van het andere Gedeelte van de Plaats, over de

Wagenwegh gelegen.

LVII. NIEUWERHOEK; de Lustplaats van den Heer JAN VAN TARELINK; op sy, naar Loenen te sien.

LVIII. Gesicht van het Huys, met sijne Parteres aan weersyden;

van vooren.

Lix. Gesicht van het andere gedeelte van de Plaats, over de Wa-

genwegh gelegen.

LX. CROONENBURG, te sien van de Wagenwegh, koomende van Loenen. De besitter is heden de Heer DOMINICUS FRANCISCUS VAN CAMMINGA, getrouwd met Mevrouw, de Weduwe van den Heer WITTER VAN TER AA.

Voorts een oud en swaar gebouw, van den Heer Jan van Kroonenburg, Ridder onder graaf Diderik den Vi, de laatste der eerste

stamme van Groonenburg, ontrent A. 1122. gesticht.

Hier heeft ook Gerrit van Velsen, de neef van den gemelden Heer, als eigenaar gewoond; en hier is ook, A. 1296. de gevangene graaf Floris de V. door de wraaksuchtige saamengespannene vervoerd.

A. 1672. is het, den eersten August. door de Franschen ingenoomen; doch die het, den 5 deeses weder, hebben verlaaten; naa dat sy den swaarsten tooren hadden doen springen, en dus dit groote

Heerenhuys van alle sijn eieraaden ontmanteld.

Fehter is het als noch waardigh om naukeurigh van binnen besien te worden; niet alleenlijk wegens de twee met swaare gewelven ondersteunde Kelders, als wegens de ruyme en kostelijke Saal, waar aan, soo boven als rondsom, het witte Plakwerk der Italiaanen een overkonstich meesterstuk vertoond.

LXI. Gesicht van beide vleugels, of Orangerye en Stallinge; aan

het Sandpad en de Vecht.

LXII. L'OENEN; anders Lonen of Lona, cene der oudste dorpen in het Sticht van Uitrecht; A. 953, al door Keiser Otto de Groot aan de Kerk van Uitrecht weghgeschonken.

Ligt ook niet verre van Loenersloot of Lonoralaca, onder dit dorp behoorende, A. 866. en door den graaf Rotgarius, aan St. Marten,

te Loenen vereerd.

lk seg, het is een seer oud dorp; maar dat hier wel eer de Maan of Luna sou aangebeeden sijn, en datse deswegen de naam van Lunen ontfangen sou hebben, dat set ik op de lange ley der dichtlie-

vende monikken.

LXIII. LOENEN; het Landhuys van den Heer CHRIS-TIAAN PERSYN, Heere van Loenen, aan de andere fyde van het dorp, aan de Vecht gelegen: van vooren, uit de Rywegh aan te sien.

LXIV. Gesicht van het selve Huys van achteren, aan sijne twee

vleugels verknocht.

LXV. Geficht, van het Dorp, verby het woonhuys, door de groote Laan.

LXVI. Gesicht, verby de Stalling, naar het groote Kabinet. LXVII. Gesicht, verby het Landhuys; in het koomen van Vrêe-

land naar bovengemeld dorp.

LXVIII. WALLFSTEIN certyds Kickenstein; de Lustplaats van den Heer JACOB BALDE, Agent van sijn Koninglijke Majesteit van Deenmarken, van de Rywegh te sien.

LXIX. Gesicht van binnen; uit het Woonhuys naar het achterste

Kabinet.

LXX. Gesicht, over de groote Kom, naar het Woonhuys.
LXXI. OOSTERVECHT; de Lustplaats van den Heer ISAAC

SIMKENSON; aan de overfyde van de wagenwegh.

LXXII. Gesicht van binnen, langs beide Vyvers, naar de Praal-

poort.

LXXIII. VREDELAND of VREELAND; een Dorp in het sticht van Uitrecht, aan de Vecht, tusschen Loenen en den Bergh, hebbende landwaard achter sich leggen den opslagh van een vernieuwd Kasteel, op de gronden van het oude, A. 1260, door den krijghlievenden bisschop Henrik wan Viande gesticht.

Merk ondertusschen aan uit een oud Segel, dat ook al van ouds

Vreeland onder de steden is gereekend.

Eindelijk diend ook niet overgeslagen te worden, dat het Speelbuys, hier op de voorgrond geplaatst, voor eenige jaaren, op Ouderhoek, boven de Karpervyver heeft gestaan: te meêr, dewijl van het selve in het bovengemeld Losdicht van Antoni Janssen word gewagh gemaakt.

LXXIV. DE NES of REAALEN EILAND; het Landhuys van den Heer REAAL, Heere van Vreeland en Nichtevecht, in het

geboomte gedooken.

LXXV. Het Huys te NEDERHORST; van den Heer GO-DARD VAN THUYL VAN SEROOSKERKEN, Heere van Welland, den Berg, &c. te sien van de Rywegh, tusschen den Bergh en Nichtevecht.

LXXVI. Het oude Dorp DEN BERG; aan de Vecht in het sticht

van

van Uitrecht; staande haar Kerk, geheel van moppen, op een hoogen heuvel, hier met 18, en daar met 20 trappen op te klimmen.

Voorts is deesen heuvel, tusschen kley en darry, gelegen op een sandplaat, loopende, soo men voorgeest, self binnen Amsteldam,

tot in de Warmoesstraat.

Eindlijk is het voor de Liefhebbers van de Neerlandsche Aloudheid aanmerkelijk, dat rondsom het portaal van gemeld Kerkje, ten Noorden, met seer oude letteren, van S. Elburgis word gewagh gemaakt.

LXXVII. PETERSBURG; het Landhuys van den Wel Ed. Gestr. Heer CHRISTOFFEL VAN BRANDS, Rijks Edelman, Hosraad en Resident, &c. van sijn TZAARSCHE MAJESTEIT, &c. &c. &c. resideerende tot Amsteldam. Anno 1717. meermaalen door haare ZAARSCHE MAJESTEITEN besocht en ook naar sijn Voornaam benoemd.

LXXVIII. Geficht, op den achtergevel van het Huys, over den

grooten Vyver.

LXXIX. Gesicht, verby het Huys, langs de Fontein, naar het Zykabinet.

LXXX. Gesicht van het Huys, over de groote Vyver, naar ach-

teren.

LXXXI. Gesicht van de Orangery, en de Badstoof.

LXXXII. Gesicht van de Groote Laan; alwaar haar Majesteit, CATHARINA ALEXIEWNA, met een keurig musijk van gesang en snaarenspel is vereerd.

LXXXIII. Geficht van achteren, door de groote Laan, met een

kleenere Laan, aan weerzyden.

LXXXIV. Gesicht van de Voljeere, soo men het noemt, op allerhande soo watervogelen, als andere.

LXXXV. Gesicht van de achterste Kom, met de wederzydsche

Kabinetten.

LXXXVI. Gesicht door de Barceau, met een Vyver omringd.

LXXXVII. Gesicht van het groote Kabinet, op het Bergje, met eenige trappen toeganglijk; het dagelijks verblijf van hunne Keiserlijke Majesteiten.

LXXXVIII. Gesicht van den Berg over de Voliere; stuitende het

verschiet op de dorpen Nichtewecht en Den Berg.

LXXXIX. VECHT-GESICHT; waar in, aan de Rywegh, de Naamloofe Plaats van den Hr. JAN BRANTJES; en ROO-SENDAAL, het Landhuys van Mevrouw BRIGITTA GEEL-VINK, weduwe van den Heer Hillebrand Bentes, Schepen der stede Amsteldam.

XC.

XC. OVERDAM; de Hofstede van den Hr. PIETER MELK-POT; siende op de schans HINDERDAM, in de treurige Historie van den Franschen oorlogh des jaars 1672, bekend.

ACI. De UITERMEERSCHE SLUIS; een welgelegene schans op de Vecht; mede in bovengenoemde Historie berucht.

XCII. VECHTWYK; de Hofstede van den Hr. DIRK BOSCH,

ontrent Weefp; aan de Rywegh.

XCIII. DRIEMOND; de Lustplaats van den Hr. CORNELIO VAN LAAR; op drie wateren het uitsicht hebbende, het Geyn, Smalwesop en de Gaasp.

XCIV. Gesicht van het Huys van Achteren, aan de groote Kom. XCV. Gesicht, uit het Huys, over de groote Kom of vyver,

naar achteren.

XCVI. Gesicht van de halve Kom, in het achterste deel van de

Lustplaats.

xĈVII. WEESP; Wesepe en Wispe van ouds; een stad al genoemd in een bisschoplyke Vergunbrief van den jaare 1131. en door verscheidene krygsgevallen, der jaaren 1356, 1505, &c. genoegsaam bekend.

ACVIII. Eindlyk, vertoond sich hier de stad MUYDEN, met haar overoud casteel, wel eer, ontrent A. 1290. door Floris de V, graaf van Holland, geboud en naderhand de wooning der Drosten van Muyden en Baljuwen van het Goyland. Ondertussichen is ook deesse stad, A. 353, door keiser Otto den Eersten, aan de kerk van Uitrecht weghgeschonken; van welke wel eer een gevangene meerminne, volgens Wilhelm Hermanni, by Mattheus, Analestor. 1. Tom. 523. pag.

Muden sal Muden bliven, Muden en sal noit becliven,

Dit is, Myn Heeren, al het geene in dit werk, door DAN. STOPENDAAL verkoosen, geteekend en uitgevoerd, word begreepen. Dit is het, dat niet alleenlyk voor die de VECHT-STROOM, op de gemelde Landhoeven, bewoonen, maar ook voor de naagebuiren en vreemdelingen, die, by somerzaisoen, hier een plaisserigh oogvermaak willen genieten, soo nut als aangenaam: en dat wel, eer sy de Vecht gesien hebben, bequaam om hen herwaarts aan te lokken, en naderhand mede dienstigh om noch langen tyd de geheugnis van het genootene gesicht in hunne binnenkameren te bewaaren. Dit is het ook, dat als tot een modell en voorbeeld kan verstrekken, aan soodaanige Heerschappen als souden syn genegen hunne Plantagien te veranderen, of liever een nieuwe stand te verkiesen: synde hier te vinden de cierlykste, en vermaaklykste concepten of uitvindingen van san en Samuel van Staden, Steven Venakool, Sim. Schyn-

Schynvoet, en Jac. Marot: alle ervarene en alombefaamde Architekten en meesters van plantagien konstigh aan te leggen. Dit is het eindlyk, Myne Heeren, dat UE, met alle genegenheid en eerbiedigheid, gulhertigh word opgedraagen van die geene, die sich de eer geest van genoemd te worden,

Amsteldam, den 1. Decemb. des jaars 1718.

UEs. ootmoedigen dienaar,

ANDRIES DE LETH.

જે છે. કર્યો કે કે માને માટે કે માને માટે કે માને માટે કે માને કે કે માને માટે કે માટે કે માટે કે માટે કે માને જે છે. કે માટે કે માટે કે માને મ

DE VECHTZANG,

VAN

JAN DE REGT.

O Vechtstroom, met uw blanke zwaanen, Uw vogels, vissen en geboomt, Uw hossteen en uw schoone laanen, Alom met wélig gras bezoomd!

Als ik de lustige landsdouwen,
Door uw kristal van een gedeeld,
En al uw trotse veldgebouwen
Bezie, hoe word myn oog gestreeld!

Als gy my, onder 't speelevaaren, Vertoond uw akkers, op een ry, Bezaaid met goude korenaaren, Wat zet gy my vernoegen by!

Gezeten aan uw oever neder,
Verkwikt gy my, door 't helder nat,
En dus hervat ik 't leven weder,
By na verlooren in de stad.

Ik voel myn geeften door de gorgel Van uwen nachtegaal gewekt: Een klank veel zoeter als een orgel, Die myne ziel na boven trekt.

Ik hoor een lieffelyk geschater Van duizend vogels onder een; De galmen rollen over 't water, En langs uw groene paden heen.

VOORBERECHT, &c.

Zy vliegen over bloem en kruiden, Van Nieuwerode na den Dom, Van Goudestein na 't slot van Muiden, Gekaatst al heen en wederom.

Ik zie de spartelvissen springen, En danssen op uw kristalyn; Wie kan zyn vreugden noch bedwingen, Daar zelfs de vissen vrolyk zyn?

Het vee, met opgesteekene ooren, Schept ook behaagen in 't gesluit, Als of Arion was herbooren, En Orfeus met zyn blyde luit.

Ik hoor uw vloeijend zilver bruissen, Gelyk een zachte waterval, Uw eik en populier, aan 't ruissen, Voltooijend 't aangenaam geschal.

Het weste windje blaast violen,
En strooid my roozen in de mond.
O Vecht! gy hebt myn hart gestoolen;
Ik rys niet weder van uw grond;

Uw grond, die steeds van milde honing, Van melk en malsse boter vloeid: Dus leef ik ryker als een koning, Vernoegd en van geen zorg gemoeid.

NAAMWYSERTJE

der Lustplaatsen aan de

VECHT,

door verscheidene DICHTEREN vereeuwigd.

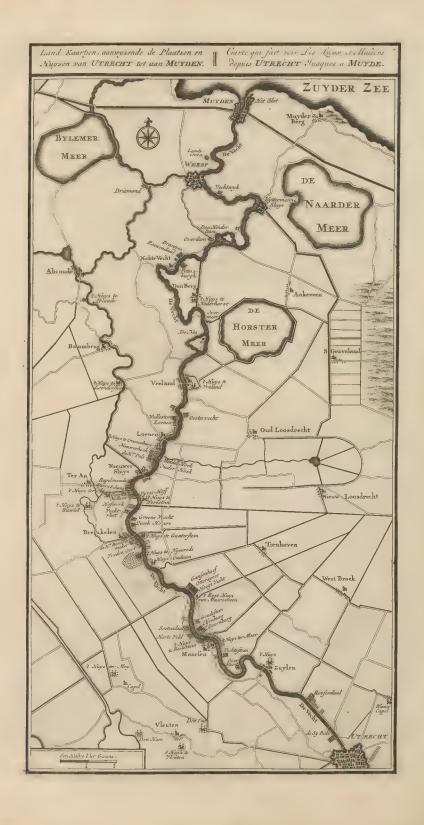
I. De VECHT selve; door bovenstaande fan de Regt.

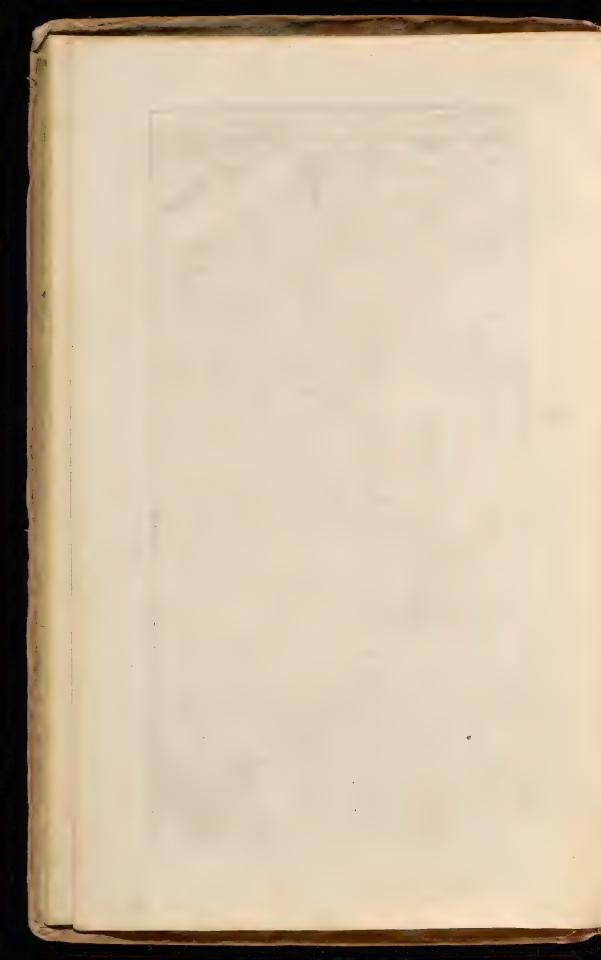
2. Her MAARSEVEENSCHE Tempe; door den Heer Balthazar Huide. kooper, &c. &c.

3. GOUDESTEIN; door den Heer Constantyn Huygens, en Lucas Rotgans. 4. DOORNBURG; door bovengemelde Justr. Katryne Lescailje.

5. VOORTWYK; door J. B. Wellekens.
6. VYVERHOF; door Gualtherns Blok.

7. OUDERHOEK; door Antoni Janssen, boven ook gemeld; buiten Andere, niet in het licht gegeven.

UTRECHS peatte arone, met sone verteenenee een

Clanvana' van de Revier ee Vecht

Clanvana' van de Revier ee Vecht

Clanvana' van de Revier ee Vecht

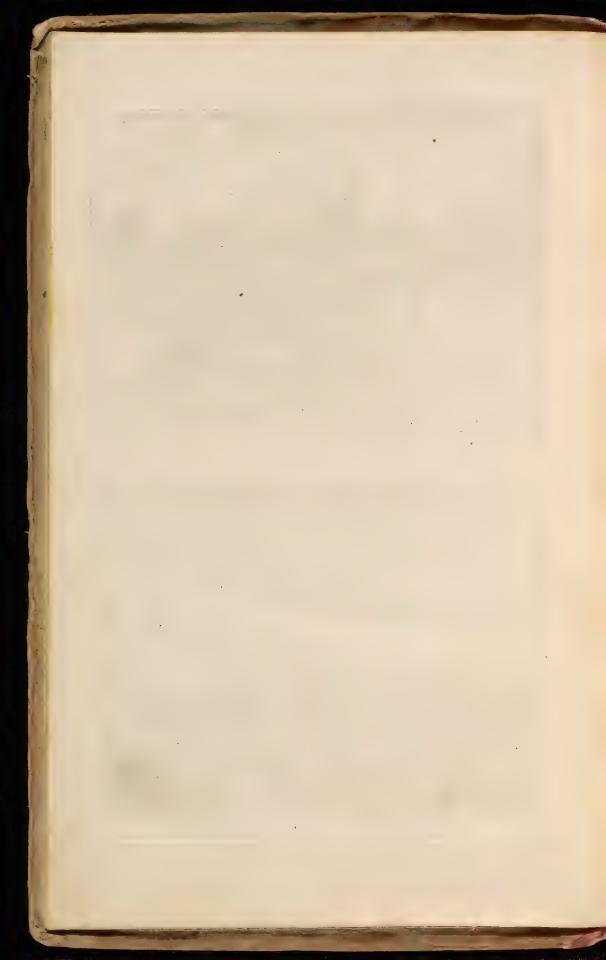
Commencement de al Perce le Vecht

Commen

l TRECHT of ranctum ac Rhonum a sun van omtrent a Lévissen vaart.

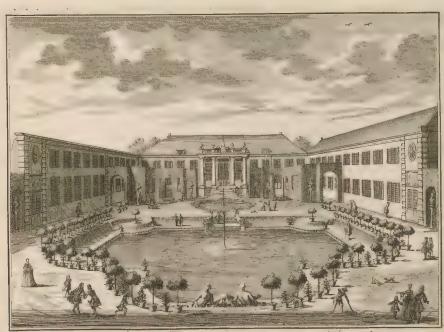
UTRECHT en Frajectum ac Rhenum qui se reil enrien 24 - fisiere ce Lieve . ,

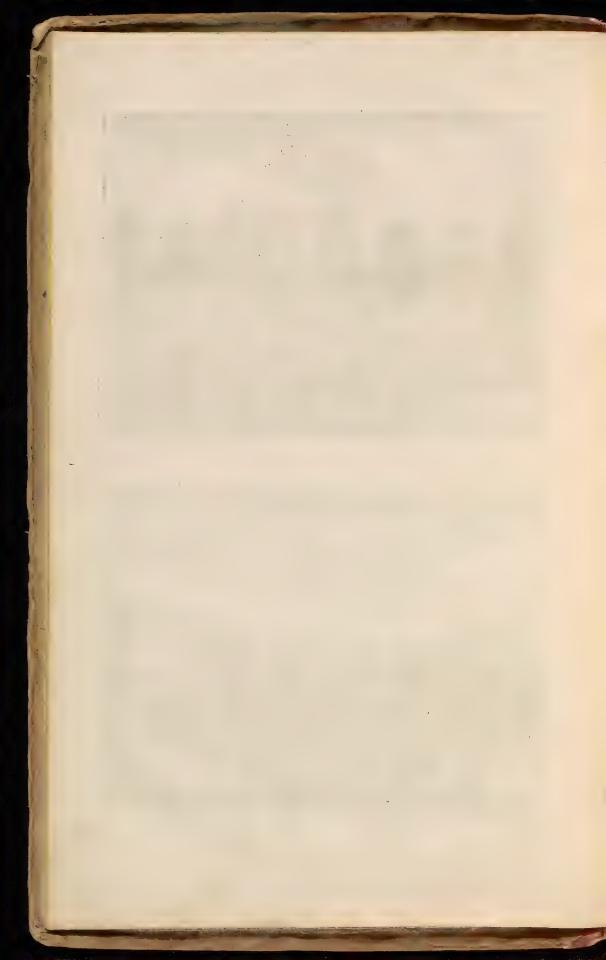
De SY-BAALEN het Lanchuis van een C'Davie van Mellem. over 18

Je SY-BAALEN estant La metaire ou of Dario van Mollem and soute 3

De SY-BAALEN van binnen over de greote Rom naer het Muis te sien!

essus Le grand Bassin vers La Maison.

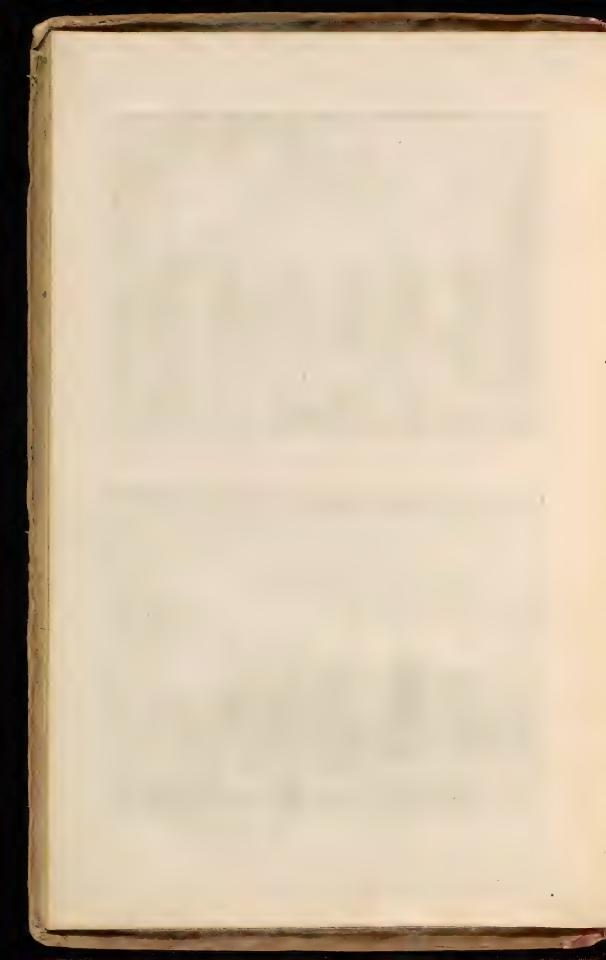
Le SI-BAMIEN, van binnen over co com naci action or het fabinet le sien.

Le SY BANLEN var oceans Recareant au cerrière cessus Li Bassin sur Le (aoinet.

ROOSENDAAL; het mus ran cen "l' fosena Aredonce, te sien naces Qurensbero

ROOSENDAAL à maison ou P Geseon tredonco qui se regardo vers. Ravensocia.

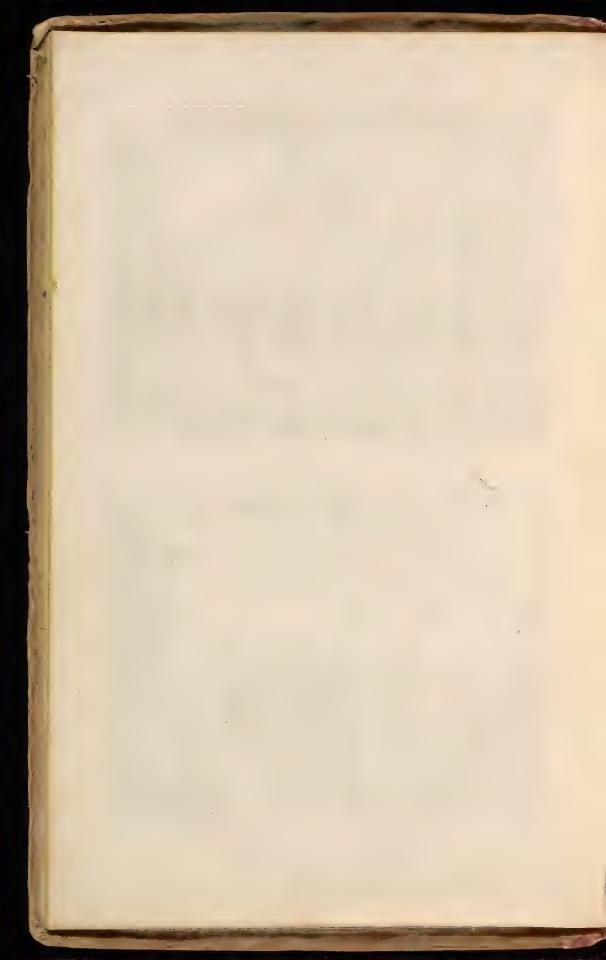

Dorn ZUYLEN, en caer neven hurs van Juffr. ou Bon.

Tittave de ZUYLEN avec i La n. hademoifelle ou Zon.

Let Muss to ZUELEN, ran don It. Lepnam Gerard - a Mason of Zt ELEN du " D. Gerard van Thuil ran Verceskerken.

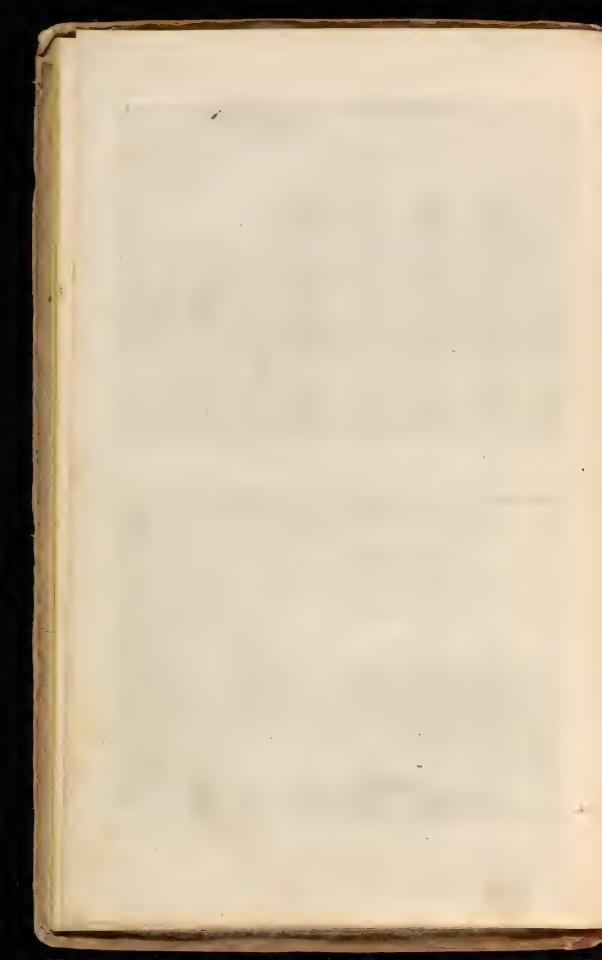

VECHTESTEIN, ce macts run cen . i. F. Millove VECHTESTEIN La place en 1 Fr. Millova E Criville, van rooten.

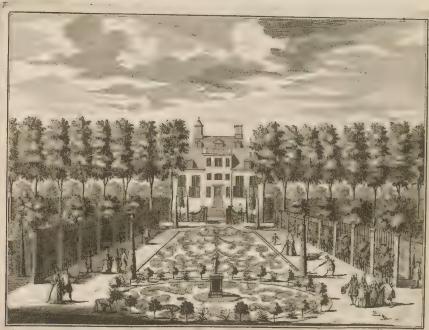
of Dorn MAARSEN, novemen het Auss TERMEER, van C. Ficiage de MAARSEN avec L. Hassen TERMEER on on Comment Maximuliaen van Jokhovst en NEGTENDARI.

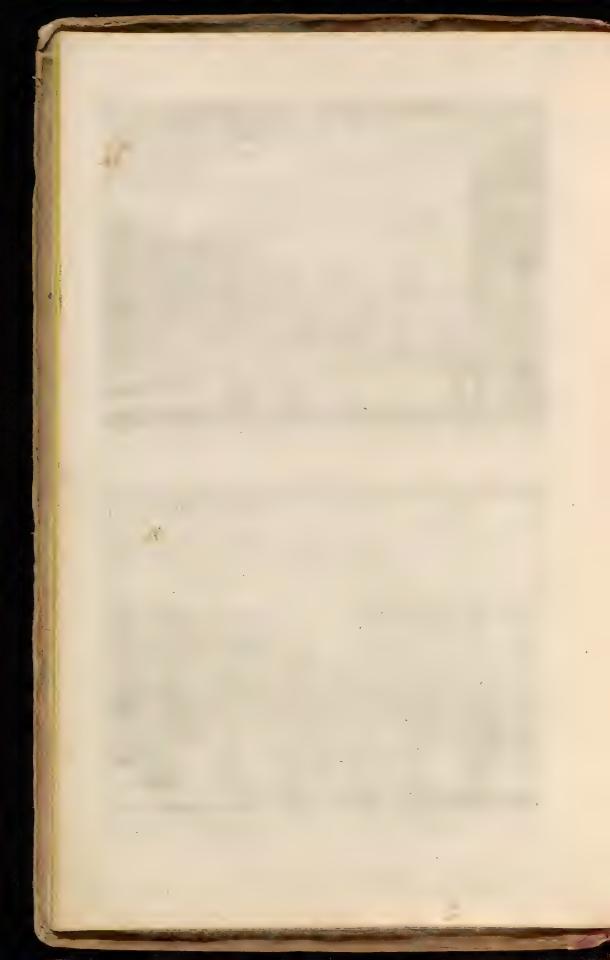

Section MAARSEN neer in MAARSEN neet in het cluis te i Boele STEIN en 2 VECHTLEEVEN.

MAARSEN on se led 1 LESTYN . 2 VECHTLEVEN,

DOORNBURG not taus van the net processe van de Doornburg a hansen ee hademerseele areure en de Nillem van ben Pem neer van due hunster. E Willem van ben francem deenter deut hunster.

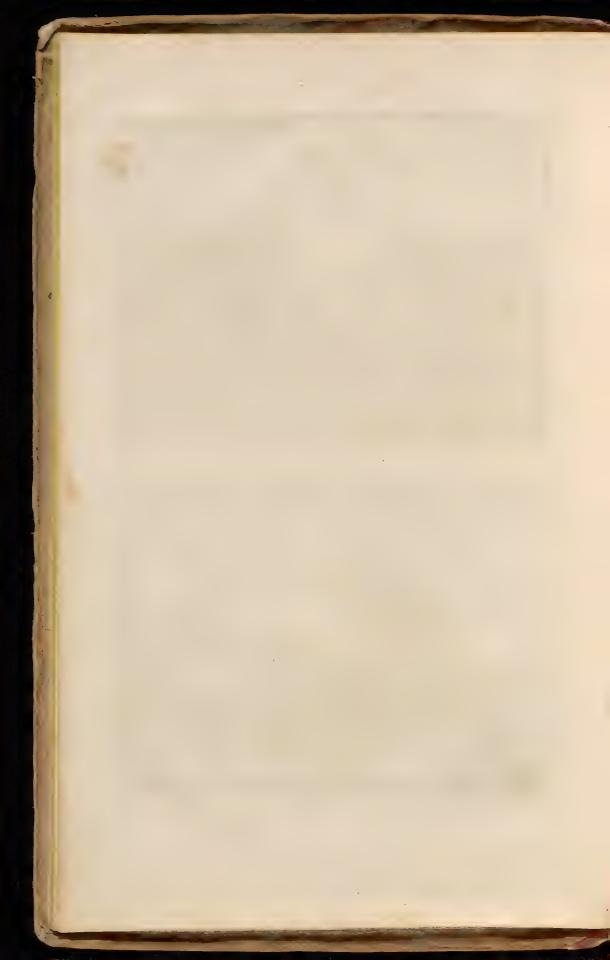

HARTEVELD. Lustplaceter van de New Jan Mayn. Façade de HARTEVELD. Lenson de Plansme en Vruheer van Spanorock Hoer van Sperdyk in Zunkemeer. I' han Mone kenneur de Spanbreck de Spier ve

ELSENBURG and Stans various of These de Leewy, Swammer Standa in

ELSENBURG, à maisen en et l'hert de leure Obienteur e réceine et

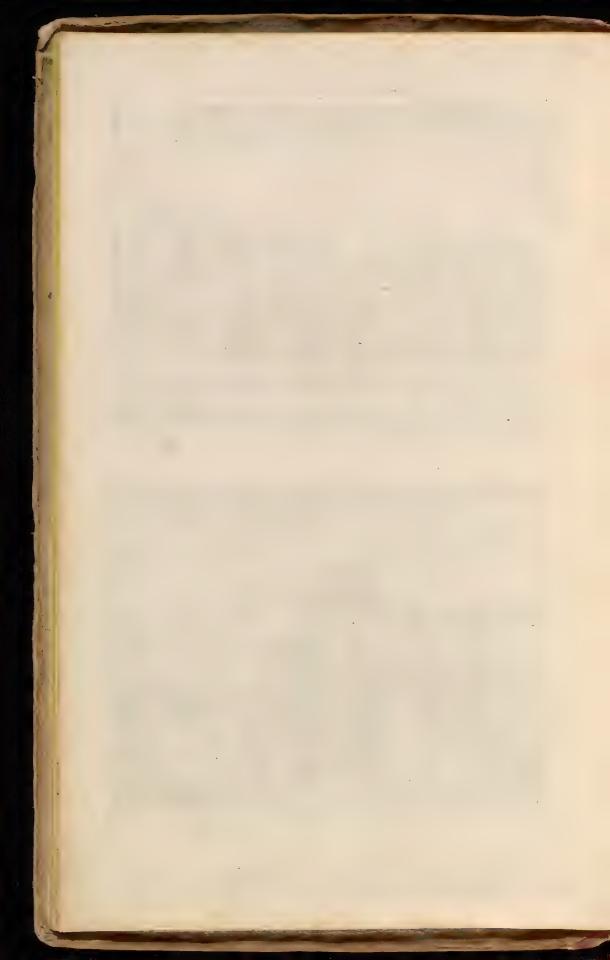

SOETENDAEL, ce viaets van cen . l'Isaac himons | SOETENDAEL, La viace cu'l'Isaac himons

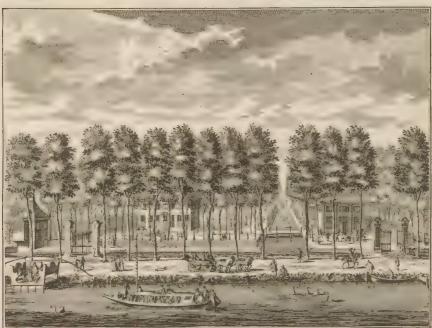
GOLDESTEIN not l'uis van en . ('van haersseveen' GOLDESTEIN à har en en et d'il a maarseveen Noor nuce mort : litterell : Lennenveet en relectencaer amt verr : latterell : Convenvet et l'Retendaal

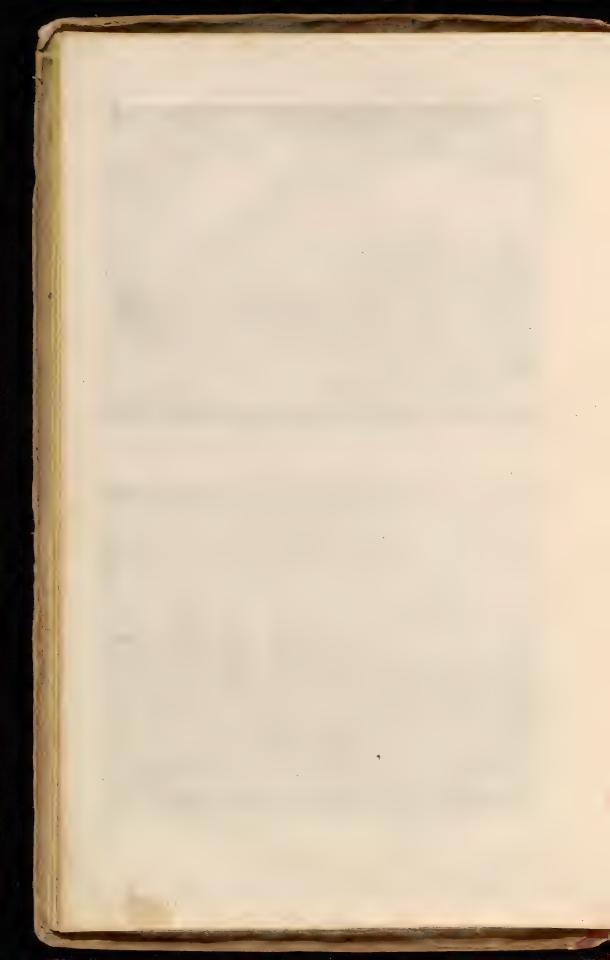
. Let . Post have van MARREN BES Jande nach i Vacereis : Verhauten in 3 den Veren.

- à maisen de lustice de MAARSEVEEN . Abaicantcus : L'adreid Dechtnoren, et 3 con Corer.

HOOGEN WHT as white vante yan cent Francois Sheerts van outen.

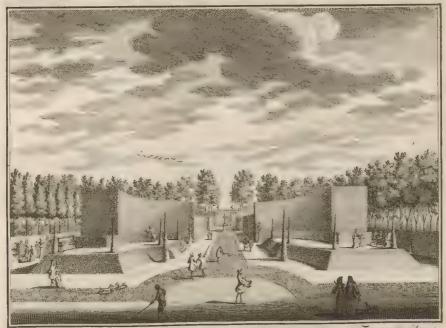
HOOGEVECHT a vieu et veuenne du C. van ...

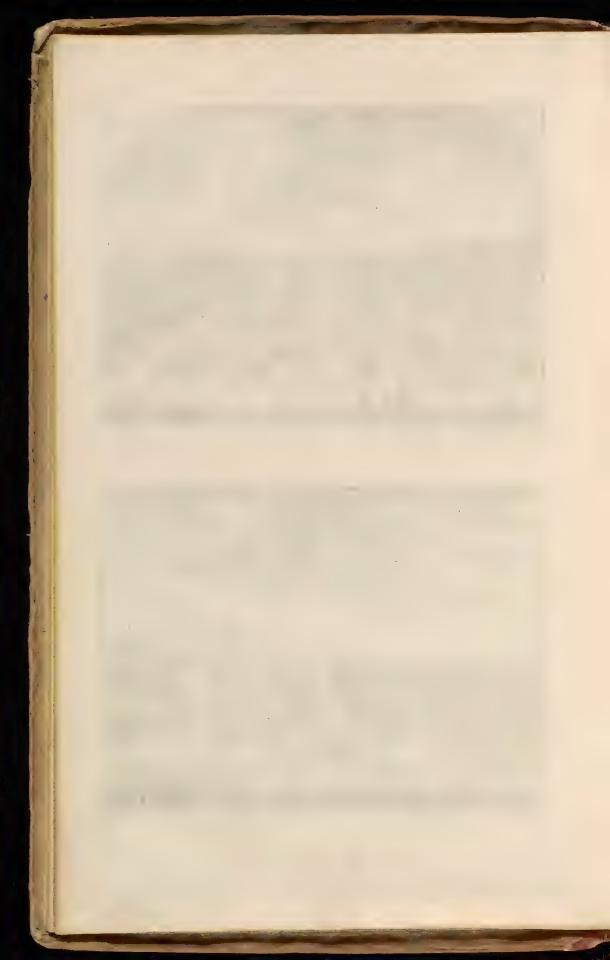

HOOGEVECHTS Generact gestot, na agteren .

HOOGEVECHT rene Generale an corriere.

HOOGEVECHTS agterste cerras en facinet. HOOGEVECHT ce cerrore cerras et a fabinet.

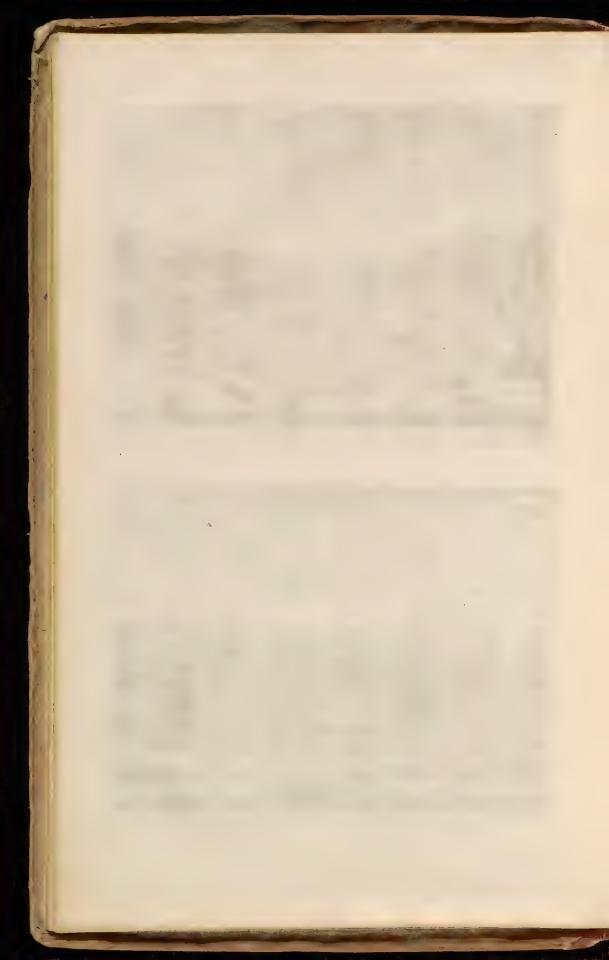
HOOGEVEGIS vesigt van einnen erer ce ich en en Terrässen, waer het Ruis.

Hoogeveent vene var cocans cessus ic Sus: sin et Terras vers la Maison.

OTTERSEOOR, ee placts van een A. Jacob van Jennen, van ouiten.

OTTERSPOOR la place ou d' la co san conner ce denois.

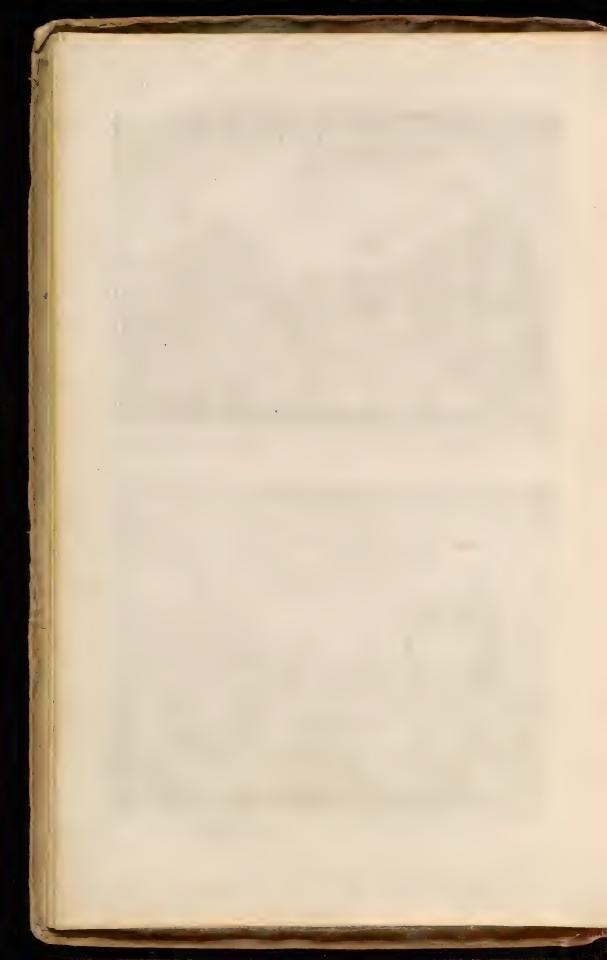
OTTERSPOORS gestat ever ce arecte Verer nacr

OTTERSPOOR rene var cessus ic grand Verter vers une ces (abinets.

OTTERSPOORS cosset at not agterste fabinet

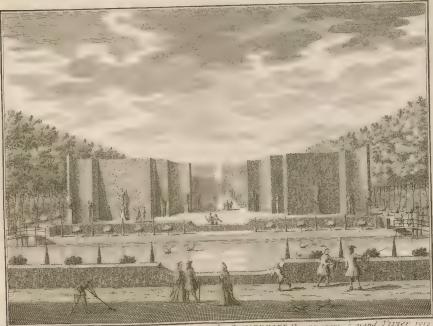
OTTERSPOOR vous revoucant de la mus cerriere ces fabriels vers de Yecht

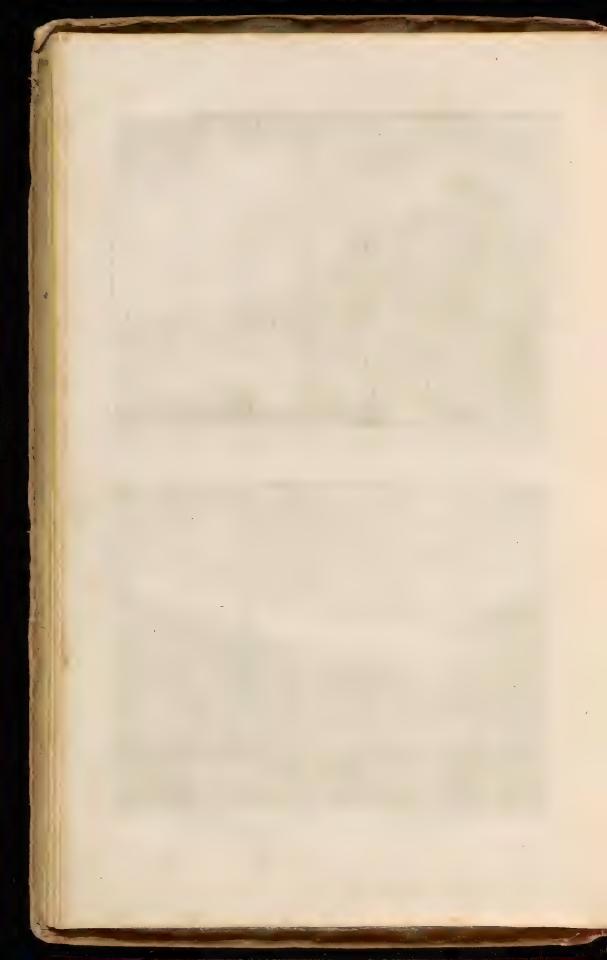
GANSENHOEF; net thus van con to kan ettas lande scover okhepen net Imsterdam, were van haers/e riven sande nacr y het Root nuts van Maerssereen.

GANSENHOEF, ia masson zu Jean' fean êtias, tur de gever exchevin e, imsterdam seisneur de Maarseveen voordant vers 1 la maison de lustice de Maarseveen &

GANSENHOEFS Gestat over have a noote l'ever nace auteren.

GANSENHOEF Place van cessus de grand Parter vers cerracie.

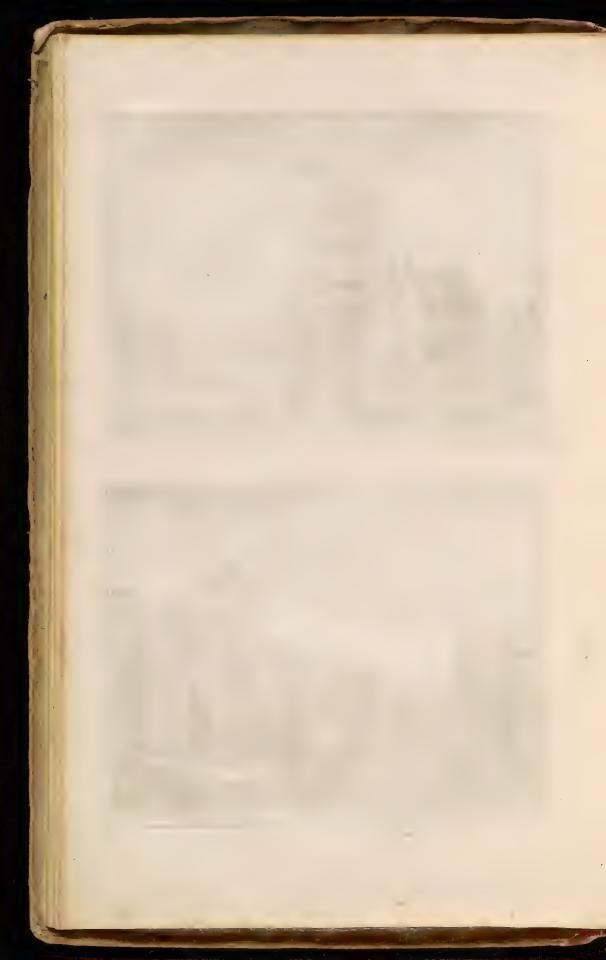
Cet huis OUDA IN; van den V = Milibert de Glorqué, Iveer van Boneuge...

a Masson OUDAAN, du T'. Nulrbert de fler qué, Seigneur ce Bonena

Stet has NYENROODE van Mery Wed van een H. Jan Ort van outen.

La maison de NYENROODE de hadame la Veure du

REDENOORD, sience naer i ce reaats run een A. Boencermaker en op 2 Gunterstein.

VREDENOORD Recordant vers 1 le lieu eu 5'
Beendermaker et 2 Gunterstein.

van buten, or sice sience nace BOENDERMAKER.

La riage ou S' Theodorus Soencermaker ce Senors a (âte Resacant vers Groukelen.

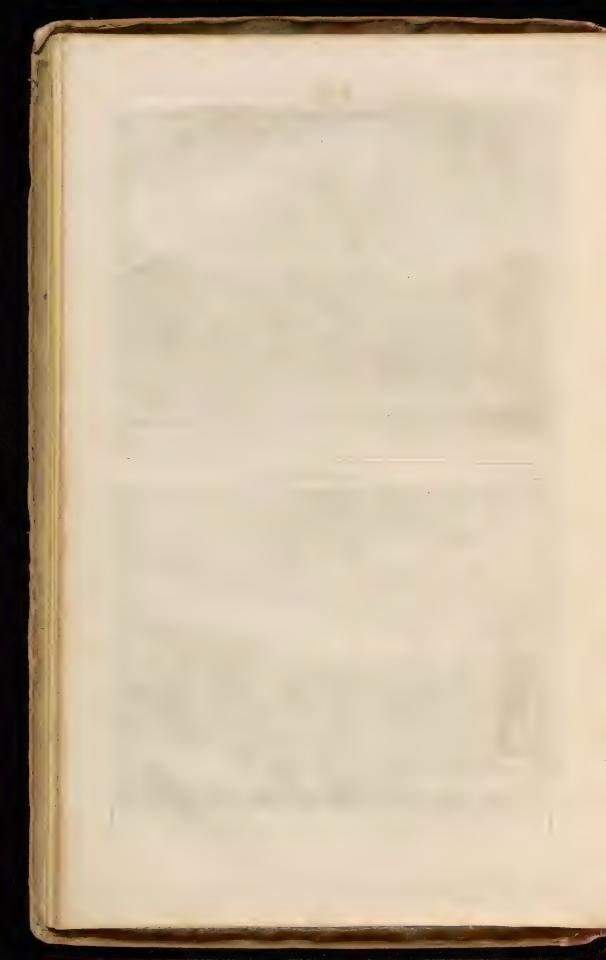
iet Juis van cen J' BOEN DERMAKER, ever

La Maisen en 1, BOENDERMAKER qui se voil

2)e A BOENDERMAKERS encote A om nerens

Le Grand Bassin ou F BOLY DERMAKER arec ic Fras et fis fabriels.

isit seine GUNTERSPEIN, van den M. Ferden van Ellen Teogre officier van Amsterdam steere van Gunterstein en Tenhoven, k

à naison CONTERSTEIN et A. Forden van follon Grand Bullej e Unisterdam Leignour de Gunter stoon et Teenhoven ke

Ail Doro BREUKELEN or Veent ormand Li Victage de BREUKELEN Répardant var

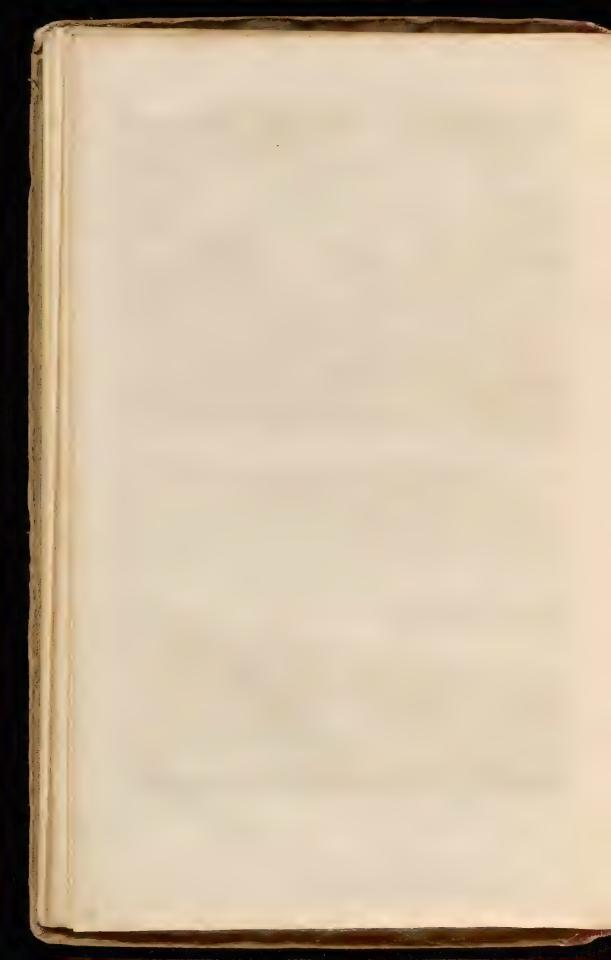
QUEEKHOVEN ce Lost Schoole san . hons' Dierre Mannouri

QUEEKHOVEN - ècece de rension ce sions. Sierre Mannoure. 35

QUEEKHOVEN, van omnen frende naer

QUEERHOVEN var dedans, regareant vers le

GROENEVECHT, de Buten parts ran cen

GROENEVECHT Là viace cuel! Adriaan Rutgers.

37

GROENEVECHTS gestot van binnen voor het - Auts.

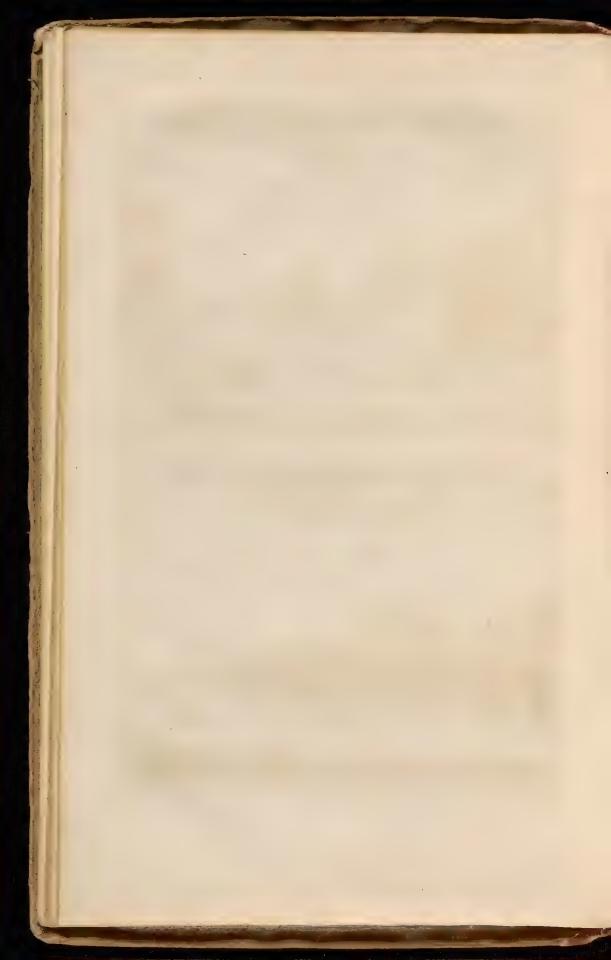

VECHTVIAET de relacts ran den de Relacent D'aran den VECHTVIAET da date cultiment del tott van den Brock Brock naer ein gerk sande.

HOFWERK de viaets van Morroun de Wed van ce M'Dueter van Vien, or 1 Vyvernof nende.

HOFWERK - a viace de quidame la Pare du S. L'erre van Veen, penareant vis 1 19 cetap. 40

VYVERHOF, Maison de veatsane, du J'. ats ran den 'e' Benjamin Recristein wende

OVERHOLLAND, ce Suiten vlaets van den C'Theed OVERHOLLAND, a vlace en S. Theedere Lini Luigens, Scheven van Amster Liere van Hon woop. vans, Esenevin e Imsterr Leveneur ce Lon woop,

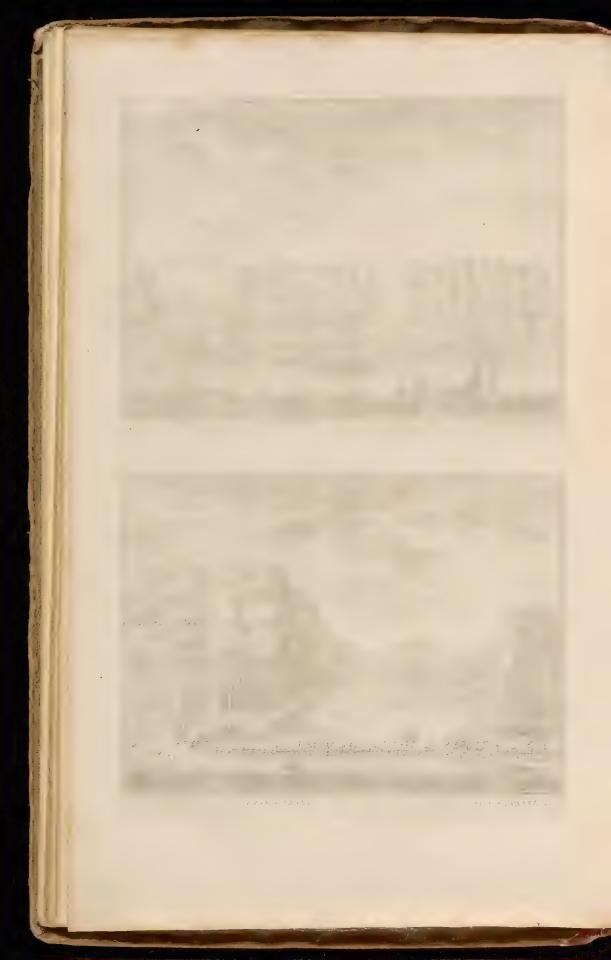

De STERRESCHANS (a Buten pagets van cen Le STERRESCHANS, la place cut l'arud Lut.

De STERRESCHANS, van ce Verrea in te fren. i STERRESCHANS, Quaroani da grane Chemin.

RUPELMONDE, de Buten places van de . .!

REPELMONDE à mace du J'han de Welf.

De Senans NIEUWERSLUIS, fience

Poste fortific de NIFLUWERSLUIS, renar

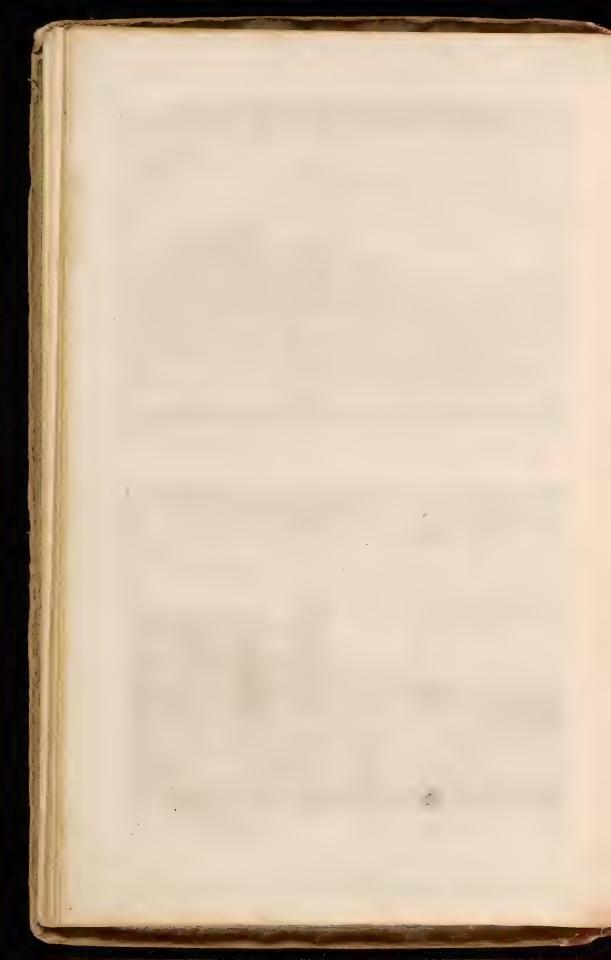
OUDERHOER, net Jane nuts ran een : C'intnent van : Ceck, van outen.

OUDERHOEK, a maisen ee Compaane ea J'Anther.
ne van Week, van dehors. 4.

OUDERHOEKS Iveel nuis, nevens net gesiat nace i de Vieuwersturs.

Le Carticen COUDERHOEK aree to Vene vers "

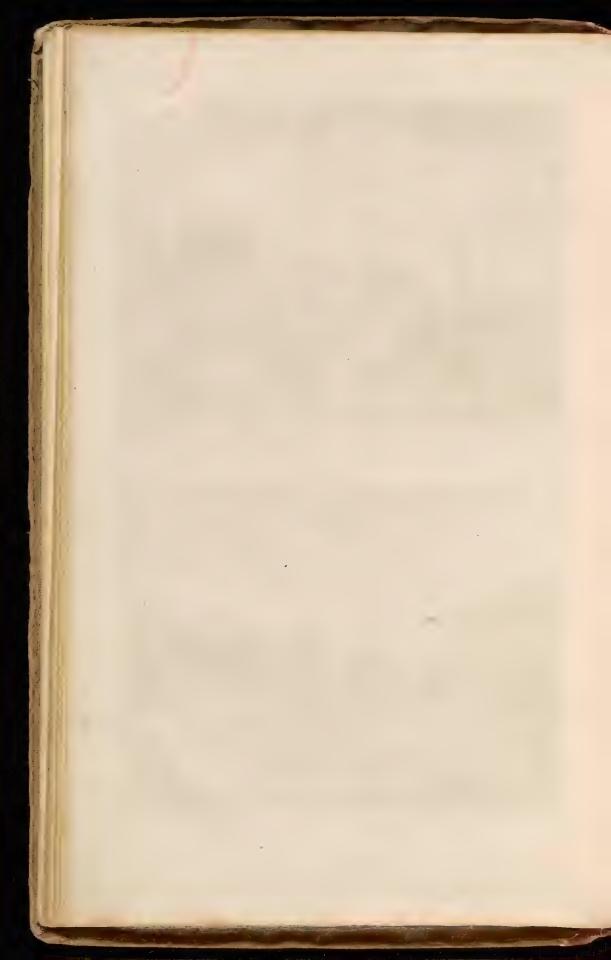
OLDERHOEKS Gestet van net Beel hurs - 6'1717. met het Beseef van syn (Zdavische Mayestert stemace vereert.

Your Otherhoek, our so roll ou In Allen ou a haseste grarienne ou monore trees ou de su presence dans l'innee 1717.

OUDERHOEKS Grant ever ce caetate com,

OUDERHOEK, Peuc var cossus ce dernier Sussin vers al Petite Montaone.

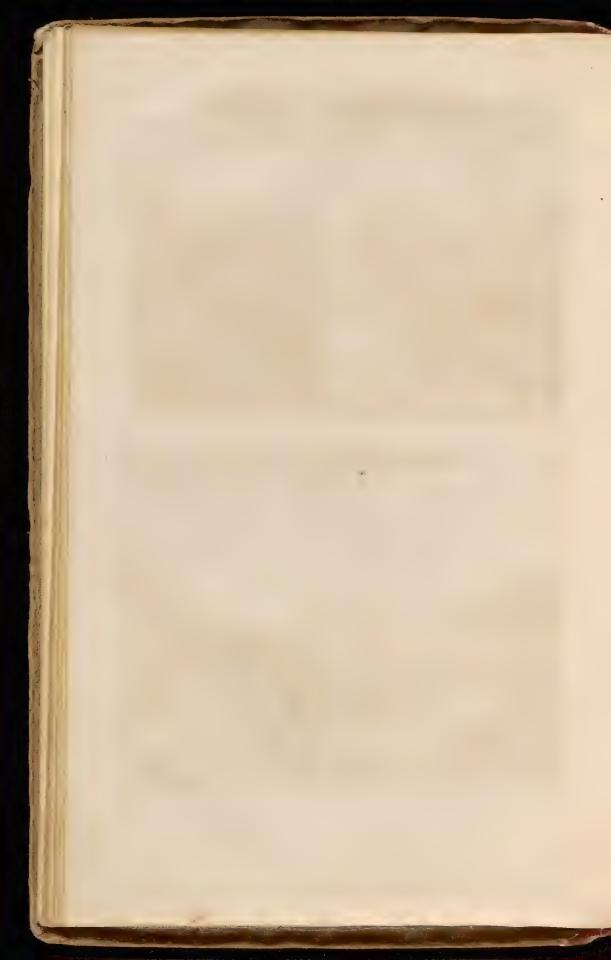
OUDERHOEKS vesigt ran net Berøje naei net filis.

OU DERHOEK reue ce ca vette . Gentaone rers ca hatsen

OUDERHOEKS sessot, or de Warner-Pyrer, cor

OUDERHOEK reue c'auvres de Virier des jarpes, var des receaux rers da vetile Mentaone?

2) e BUTTEN PLA ATS van cen d'interies PELS, le pen ran ce de weg.

_ a PLACE, ou d'', indre' PELS que se ved en orane (hemin, 53

MIDDELHOEK, ce outen placts ran cen il Intheny Survens; aen de Vecht sice.

MIDDELMOER ca peace cu V. Inthorne Sterens, sur te Vecht. 34

MIDDELHOEK san connen seer or nee titus nace ex Yecht to fun.

MIDDELHOEK our comensurement and maison recardant ver to Vecht 85

MIDDELHOEKS - See over ce Si sove naer actoren to ten.

Partie et MIDDELHOEK que ne s'est ("ar cossur le orane (homin mar corriere - 50

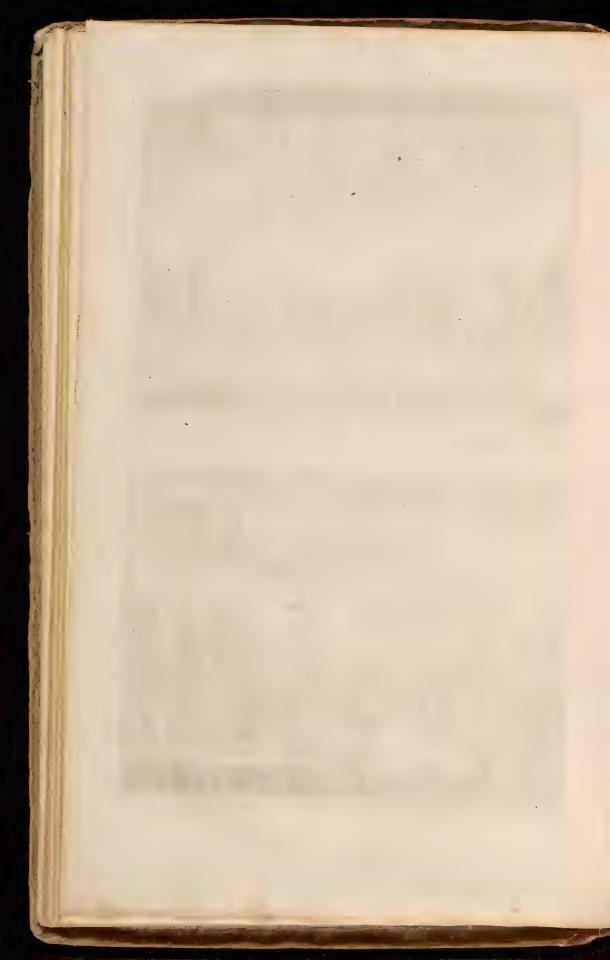
MEUN ERHOECK to Butten practs van den At dan van Tareling von ov 1 fromonburg nage (2 Jonen de fien.

NIEUWERHOEK, a viace cu d' fan san Tareline re oareant outre is from en burg vers 2, Loenen. 57

NIEUWERHOEK, van einnen, ov net Juits den te fen.

NIEUWERHOER var cedans qui ser Sevare à la Maisen

NIEUW ERHOEKS L'ecc. orer ce Et meg, sertoonence Latte et NIEUWERHOEK entre e aran e premin que cen D'erer met net I veel huis.

Act caachas CRONENBURG van d. Ar ned a te sien van den M. Dominicus Franciscus van Lamminia Ver van Gronenburg

a rielle maisen CROONENBURG qui se rell du spana enemin 'cas!' Deminicus Franciscus de Cam : minica Peign! de (roonenouro.

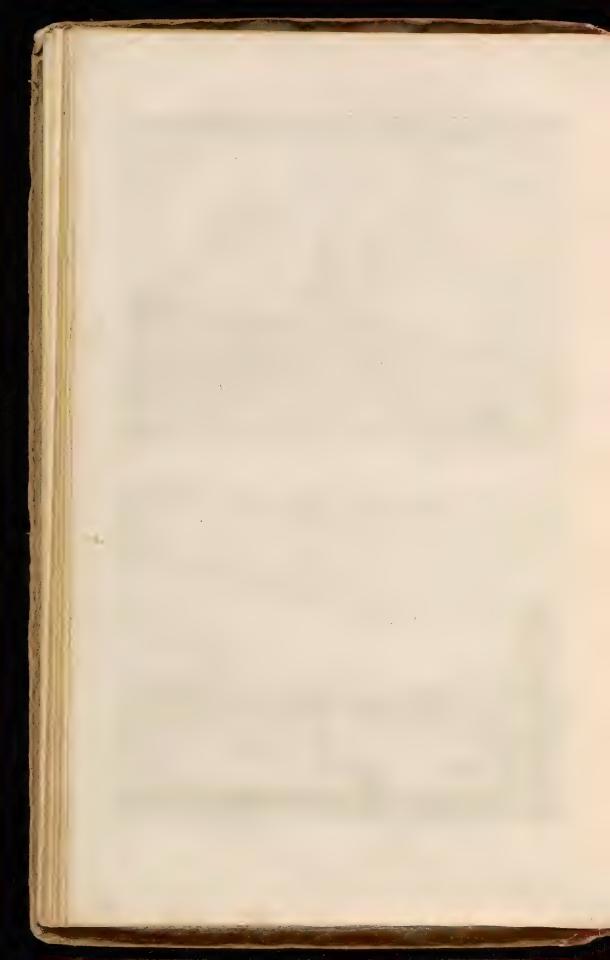
CROONENBURG, don et Yecht a de en assat nace i Nieumerliede.

CROONENBURG au jête ou Vecht, et Veue ver.

ran Nieuwerhoek to sien.

Le Village ce LOENEN avec 1 (reenenburg, Regarcant oc Nieuwerheec. 6

LOENEN; de 'Butten viacts san cou . t (hristiaen v' Psym Nière san Loenen .

LOENEN, la viace en l'éprestinan vantersin. Jeion' ce Loenen.

LOENEN met haere Hougels , van acteron te fien.

LOENEN gree ses vites Lesarrant ce derrière.

LOENEN, van net Dorp er ce syde van ce vreete Laen ie fien

LOENEN Revaieant la l'étique vers le fête de la brance Milée.

LOENENS gesigt, recréi de Stalling nacr net groete Cabinet le fien

LOENEN Voue outre _ Estaviage vers le Grand (abinet. 66

LOENENS gesuit den ce l'echt nave ce touren

LOENEN Your an Con ou Vicht Segardant

WALLESTEIN met _and news ran center faceb

WALLESTEIN la Marson ce campagne ou d'fluch Bulde Renarvant par cerant dessus ce Vecht 68

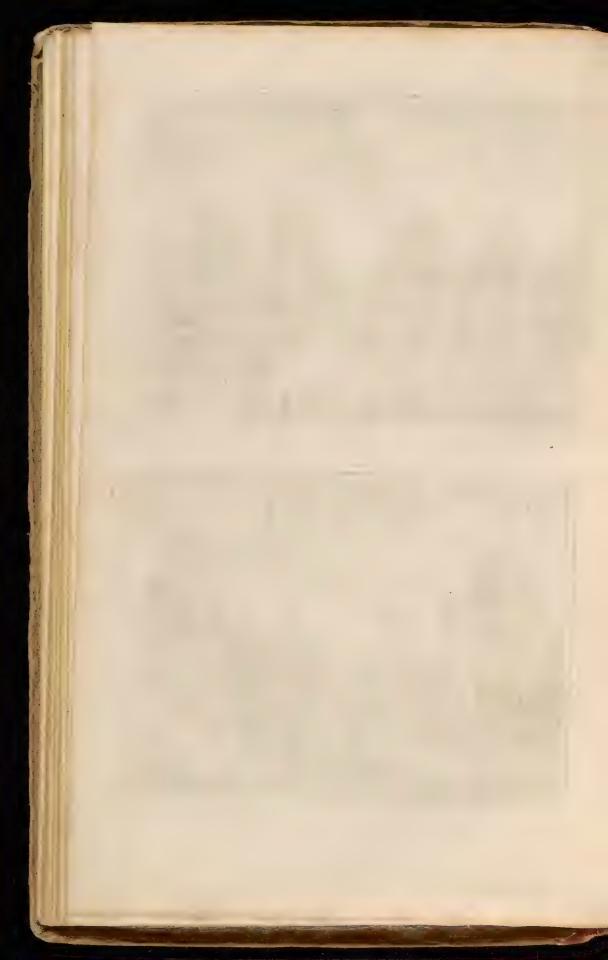
WALLESTEIN an act a two macract asterole (abund to pan.

WALLESTEIN . Remain a ca . naisch ers a dernar fabruet.

WALLESTEINS Great over a creek som men

WALLESTEIN Pene var come a arane . Sassen

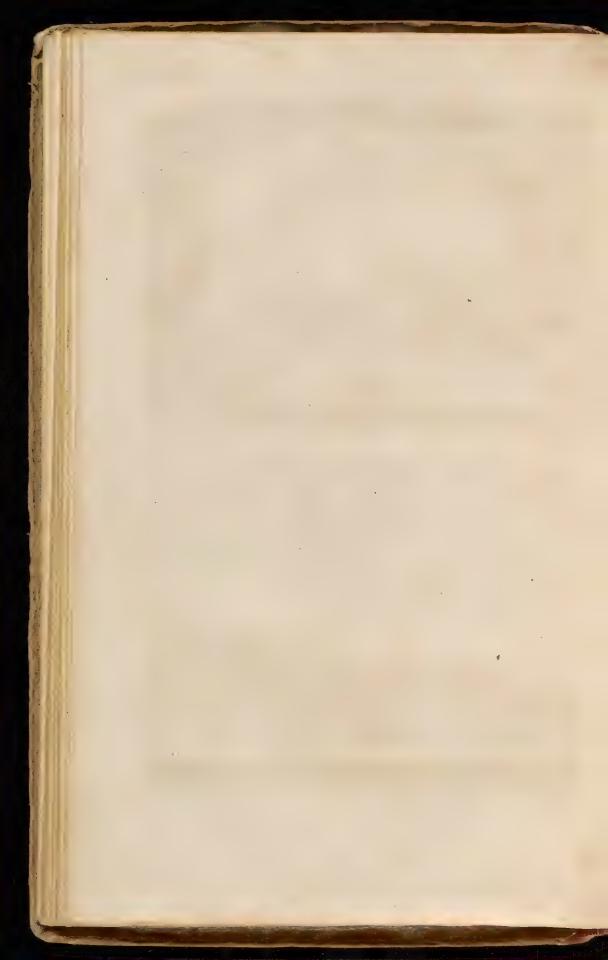

OOSTERVECHT, de parts ran cen . C' sauc Vim.cénson mar soonen te sièn

OOSTERVECHT .a . Peac .u.l' baac' senjen . Resarcant vers - conen

OOSTERVEGT'S Gesigt van not. Cuis naer agteren. OOSTERVEGT Your ce ca Maison vers cornere.

Het Dorp VREELAND to from run emtrent co placts i Proceedust, over a Vecht.

è l'iciane de l'REELAND qui se rod c'environ la place i Viceverust par dessus à Vecht. 73

Do NES, of het REAGLEN EMAND, act Just autis van Ju je Sara Réach, sience nace Vrecland.

To NES ou ce REAELEN-EILAND ca Maison ce plai lance ce Mademof Dara React Reservant vers Vrecland

Ret Sins NEDERHORST, nan een It! Willard Godard van Tuyl van Obrooskerken.

a lasson NEDERHORST en S. Wellart Gedare van Tujl de Verooskerken

Lit Lyp DEN BERG, nevens het gesugt naer Nigtercent. 2 intage DEN BERG, avec la Veu vers Nigterecht.

PETERSHIPE de districute parce Let du contenue con timo PETERSHIPE ROLLING de Manura de Fres Vene d'oran de Mer Christ felt van Brando Gentermanne ce l'Emer Comme de l'en le contenue de

PETERSBURGS Muss van auteren van over (ce arcote Vyver te sien.

La . Maison ce PETERSBOURG ce centere au cessus ou grane l'irrer

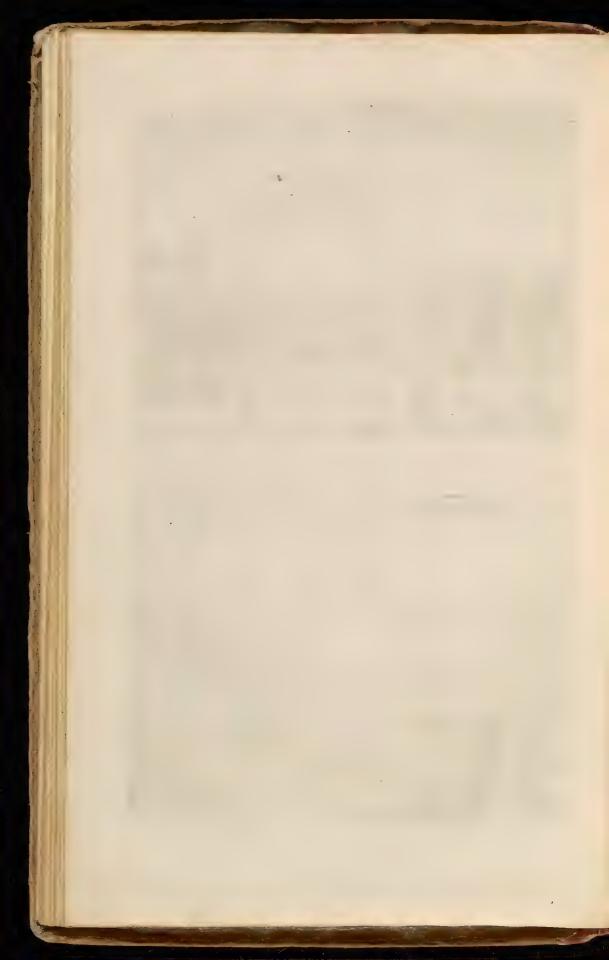
PETERSBURGS cestat van ce orcete a den

You de PETERSBOURG de la grande Allee,

PETERSBURGS Gestot van net huis ever ce evoete Tyver naar asteren.

Vanc ce PETERSROURG a la Maison au cassus cu seame Viner rers ce derriere.

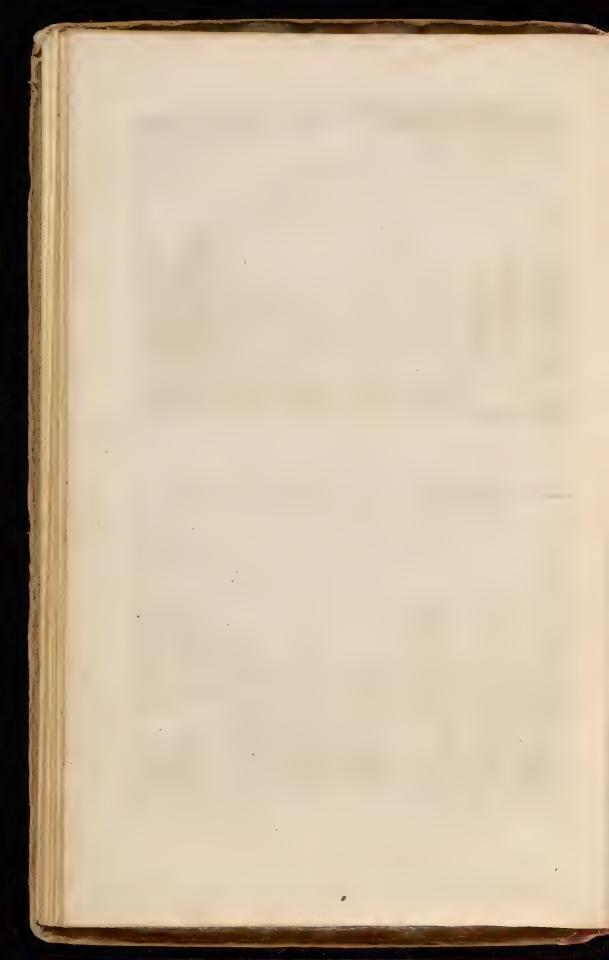
PETERSBI RGS Crancerie Tentein en

Peranderie la Fontaine et la Buin Ruspon de PETERSBOURG

PETERSBURGS sessot van ce aveste saen na ce nièure s'entein

Your co PETERSBOLRO ce la grane Mille

PETERSBURGS cessal van agteren wer et oreete laenen.

Peuc de PETERSHOLRS de versiere var à aran des ces ettées.

PETERSBURGS Gesictorer ce . Aliene

Deux co PETERSBOURG, que cosus co ca

PETERSBURGS asterste Rom en (abenetten

(aoines a Petersboire

8,5

PETERSBURGS occupt cor co Sericaux

Viue de PETERSBOURG var des Serceaux

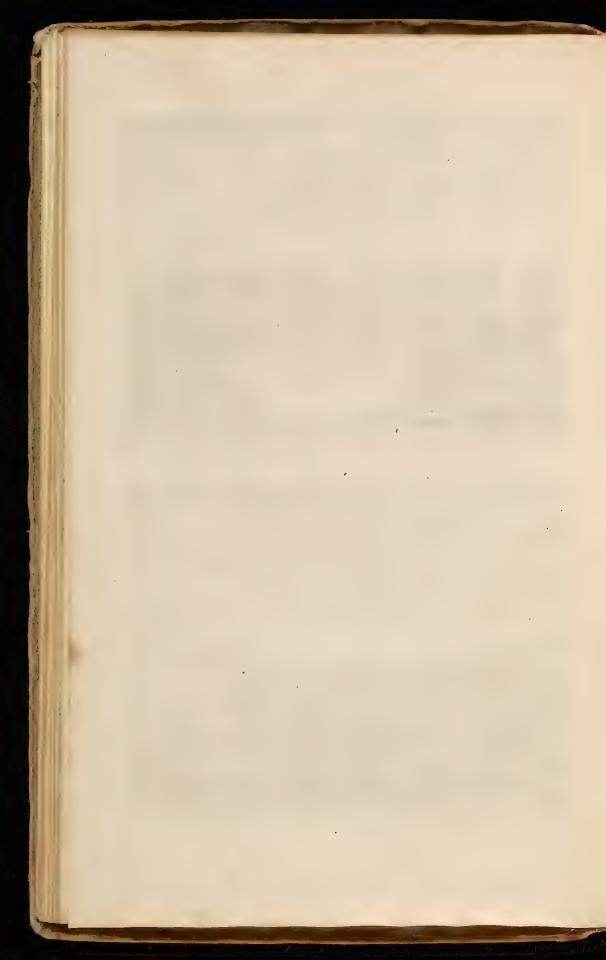

PETERSBURGS Costal van t'arcele (abende paance Vene et PETERSBURG, a orane (abende que est or't Bereje albabr sone in havre Remortek ezaer un la voltete hondaone, it leur marestis Imperiales sone Marestollon recessemment hobben geronden (zurronnes ent trouve coaucouv de vlaiter)

PETERSBI RGS cestor can net Sergie con ce Secure er Nisterest en cen Sero

) eue ce PETERSBOURG, e la lientuque au cossus ce la Pottere fur Nivter cot, et den Boro. 88

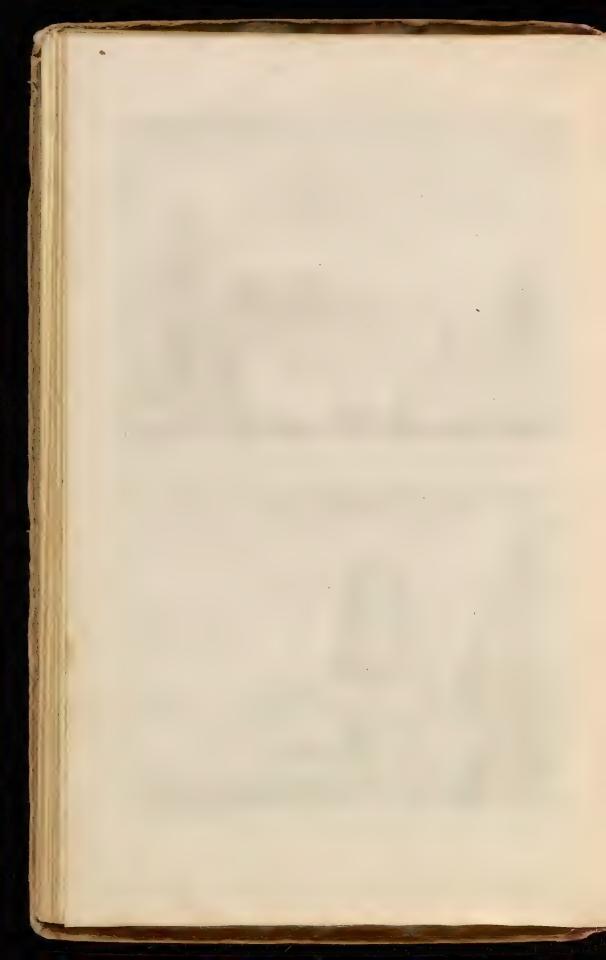
"to luce vancen. ('O) IR BRANDES nevens ROOSEND VAL not and hars van there Wed vance to theort Sen les. Schoven van tomsterdam

- a . Van du J'OSIR. BRANDJES and ROOSENDAAL et Lausen de cameagne de Madame (a Vence du M'. Abert Bentès Éscherin d'Amsterdam.

Overniss a lepted van en l'Corn hels pot hende où de Johans r l'inderdam.

Overnam Sardin co piaisance cu d' Corneirs Chelépot. Regardant sur la Tortresse i l'inderdam_{so}

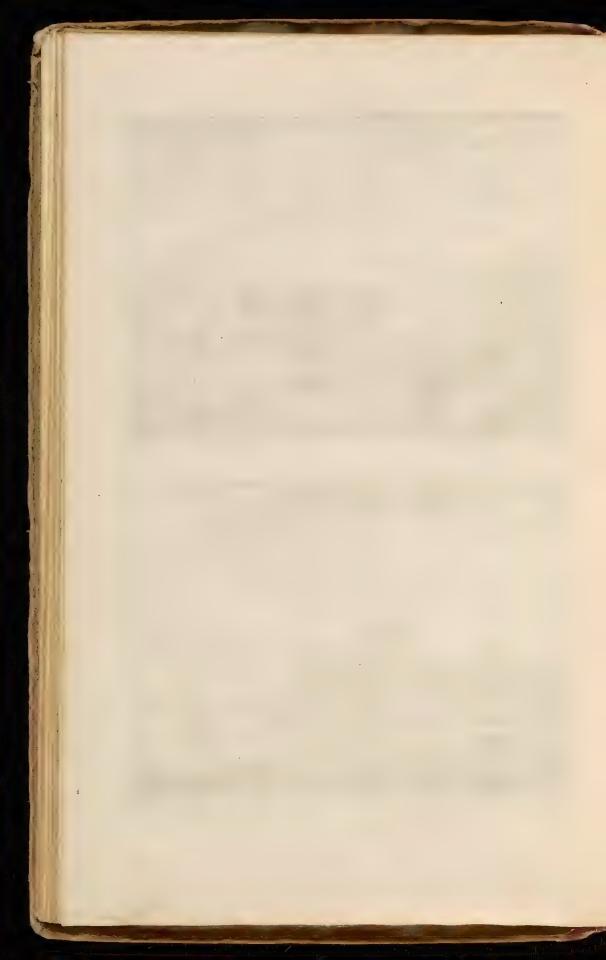
De lenans UITERMEERSE SLUIS van de Had Weest af te sien.

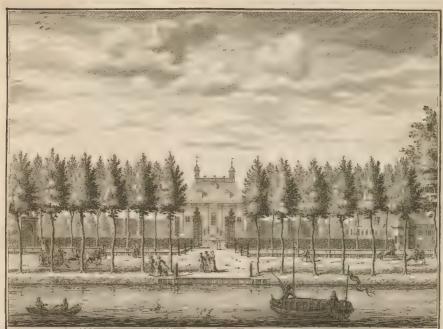
. a . vitiesse UYTERMEERSE SLUYS . Revareant de m'ille de Freesp

VECHTWYK, co lofstede ran con l' lin. Sosch, met con ossist or Nauren.

VECHTWYK Sanden er Pearsance en l' Durce Bosch avec une l'ene vers Naerden. 92

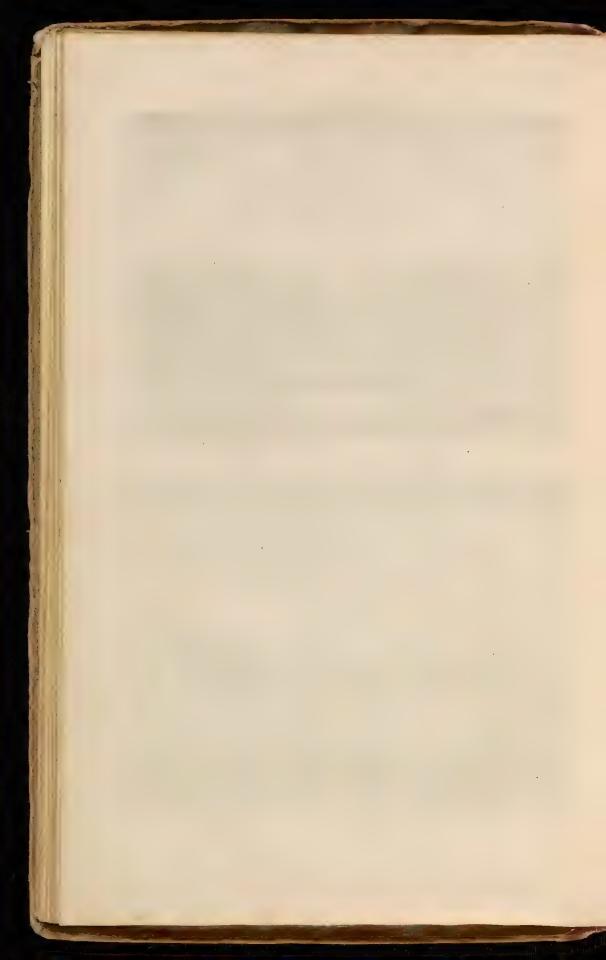
DRIEMOND, uen net Gegn en de Cuesp, de cust, veaets van een de Gernelw van Laer.

DRIEMOND, au Get n'et Gaeso la viace de Van sance du J' forneelle ran _uer 23

DRIEMONDS desiot van aasteren over de Greete A om naer het Luis.

DRIEMOND Few par cerrere wesens a Grand . Bassin rens la naison .

DRIEMONDS Must van scoren

La . Musson de DRIEMOND du (oté de la Fuçace .

DRIEMONDS Mills op syde en van agteren , langs de Kom le sien .

La Muison de DRIEMOND de (cte & de cornere ... unsi qu'elle se voit le long du Bassin ...

DRIEMONDS gaugt cur et Laan, na cu ingang rance Mees - Juin .

Some de DRIEMONDS, vos l'entrée en Garein Detauer.

,0+ r

,04 c'

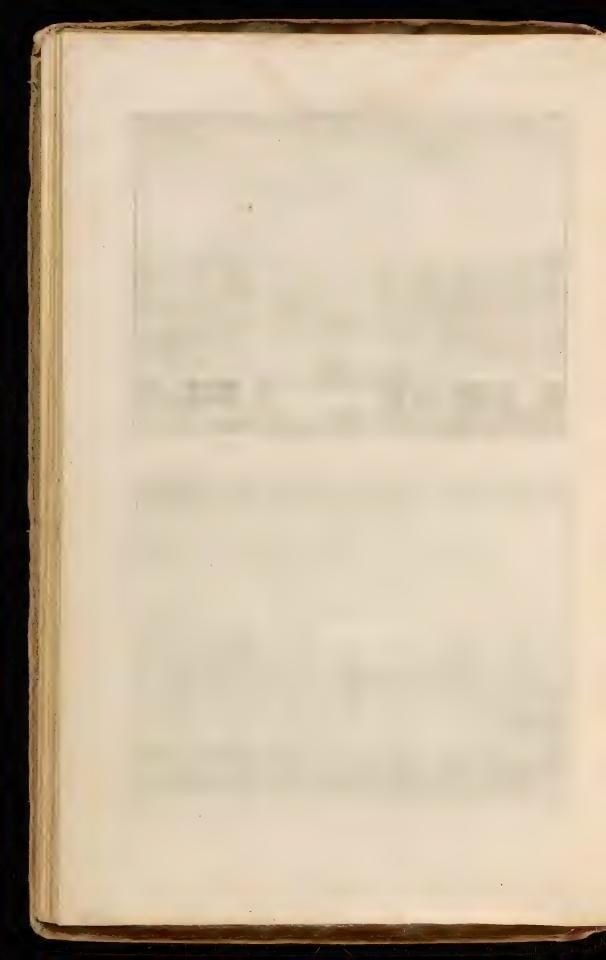
DRIEMONDS acrigt langi ve Stallinge,

Pene ve DRIEMONDS, ou cete ves Courtes .

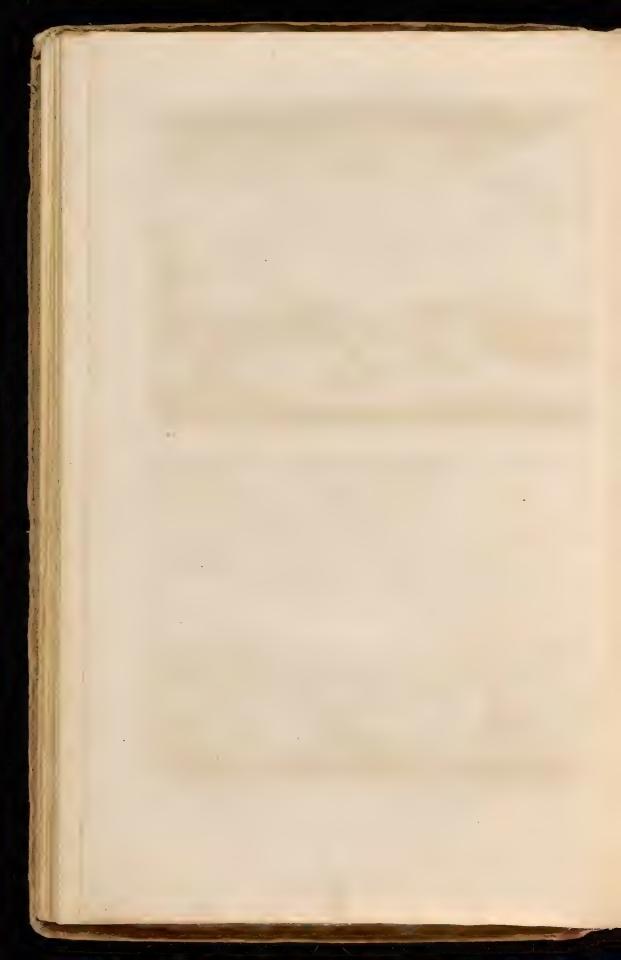
De Stad WEESP net gesigt comence van

- à Ville de WEESP, Prenant sa Veue ou ceté de l'Untermeerse-Hus, 97

De Stoc MUYDEN en naor Not, ran ce See ork uf w fren.

La Ville ce MUYDEN, avec sen (hateau, qui se voit- du Zee dek

SPEELREIS

LANGSDE

VECHTSTROOM,

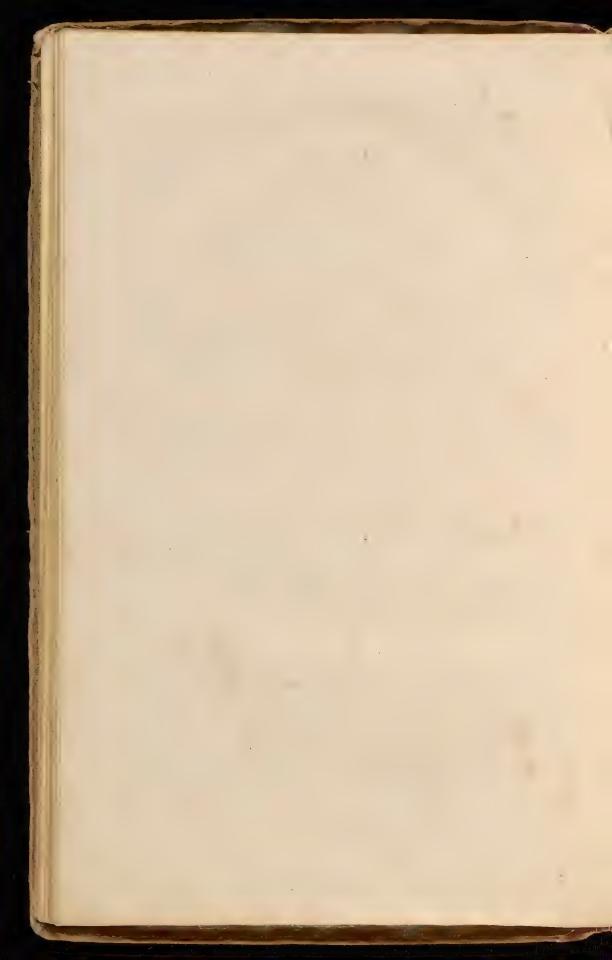
OP DE UITGEGEEVENE

GEZICHTEN

VAN DE

ZEEGEPRAALENDE

VECHT.

SPEELREIS

LANGSDE

VECHTSTROOM.

Pen ander zing' van minnetochten,
Of doop' zyn pen in gal en roet,
Of, daar een zeege word bevogten
In inkt gemengt met menschenbloed.
Het lust my van een Stroom te dichten,
Daar ieder voor verstomt moet staan.
Het lust my Stopendaals gezichten,
Ge-etst naar 't leeven, naar te gaan,
Waar door de Vecht, zo lang verschooven,
Haar hoofd met luister steekt naar boven.

Doorluchte Stroomen, belgt u niet
Dat ik een Spruit zo laag gebooren,
Ten top verheffe, en in 't verschiet
Een' schat die menig kan bekooren
Vertoon in eenen kleenen kring,
Vol Landpaleizen en Kasteelen:
Gy kent dien kostelyken ring,
Omzet met dierb're Hosjuweelen.
Men tast nooit mis in 't ryk genot,
Van Utrecht tot aan 't Muiderslot.

O VECHTSTROOM! die uw vrucht'bre randen
Besproeit met levendig kristal,
Wat heb ik niet al stof voorhanden,
Om 't onuitspreekelyk getal
Van Keurgezichten te verhaalen,
En al uw schoonheid op een ry
Slegts met een doodverf af te maalen!
Meer kan ik niet. Hoe lustte 't my,
Indien 't my heden mogt gebeuren,
Uw' waaren oorsprong naar te speuren!

En vraagt men waar 't belet uit spruit?

De vlugge tyd, ô roem der Vlieten!

Heeft my in mynen loop gestuit,

Om 't rechte doelwit te beschieten:

Nu vind ik my verpligt om maar

Een schets van uw cieraad te geeven;

Cieraad, dat in geen enkel jaar

Kan overdacht zyn en beschreeven,

't Geen echter noch te volgen staat,

Zo d'Oppermacht my leeven laat.

Myn Reisgenooten, maakt u vaardig,
De Speelsloep wagt en legt gereed
Tot deezen korten togt, 't is waardig
Dat men een dag of zes besteed
In deeze lommerryke streeken.
Verschoon me, ô Bisschop'lyke Stad!
Dat ik u nu niet aan kan spreeken;
'k Bewaar voor u een' Letterschat
Die u, mag maar myn Zangster leeven,
Genoegen en vermaak zal geeven.

Wel aan: maar hoe! wat zacht geruis Komt fchielyk in myne ooren daalen? Ik hoor een aangenaam gedruis:

Wy zyn hier aan de Zyde-Baalen, Daar't water, door de kunst geleid, Een groot gevaart' kan doen beweegen,

Tot algemeene nuttigheid,

Wyl duizenden, door 's Hemels zeegen, Bestaan van 't pragtig wormgespin. Wat brengt de zyde al voordeel in!

Wie kan hier zyn gezicht verzaaden Door al't geraas, 't gewoel, 't gezwier? Wat teelt gy niet al goude draaden,

O wormpje! kleen, doch edel dier: Arachne zwyg' vry van haar weeven,

Gy kunt de schoonste glans en pracht

Aan Koninglyke Hoven geeven.

Dus word de mensch niet veel geacht, Zo lang zyn deugd, verstand en gaven, Zyn in vergeetenheid begraven.

Nu eens dit hoffelyk gestigt, Door Heer VAN MOLLEMS geest

Door Heer VAN Mollems geest voltoogen, Beschouwt: ô welk een schoon gezicht

Vertoont zich heug'lyk voor onze oogen! Hier paart de Schikkonst met natuur,

De Kom met zyne waterstraalen, De Kabinetten als een muur

Geschooren, daar men in kan dwaalen; 't Juicht al, hoe stom, tot lof en eer, En roem van hunnen braaven Heer.

Maar

Maar wie, wie moet zich niet verwond'ren,
Die deez' beroemde Hofzaal ziet,
Vol pracht van boven en van ond'ren?
Verdwyn, verdwyn vry in 't verschiet,
Al wat den naam van schoon mag draagen.
O zielbetooverend gesticht!
Uw glans kan Koningen behaagen.
De Myterstad is steeds verpligt
Uw Eigenaar, met blyde klanken,
Voor zulk een keurjuweel te danken.

Nu weder voort, het Jaag-paard zal
Ons voorgaan, en den weg steeds wyzen.
Ik hoor een lieffelyk geschal,
Terwyl de Lentezon aan 't ryzen
De paerlen van den morgenstond
Naar boven trekt: verkwik'bre straalen!
Gy maakt het kwynend hert gezond;
Natuur kan in u adem haalen,
Zy teelt uit u, door Gods beleid,
Wat strekt tot nut en vrolykheid.

O aangenaam en veilig reizen!
Wat kan de zinnen meer voldoen
Dan keurelyke veldpaleizen,
In 't midden van 't bekoorlyk groen
Met diep verwond'ren te beschouwen?
Daar gulle en onbesprooken vreugd
Myn Vrienden, zonder misvertrouwen
En wrok, elks ziel op 't hoogst' verheugt.
Laat and're dert'le lusten looven,
Deez' wellust gaat het al te boven.

Wy streeven Roozendal voorby
En Ravensburg, twee schoone Hoven.
Zacht Stuurman, leg het roer in ly.
't Gaat wel, wy zyn't gevaar te boven,
De lyn is los, sla weder voort;
Men moet zich hier voorzichtig myden,
Om in dit zielverruk'lyk oord
Geen schipbreuk met deez' Sloep te lyden.
Dus word wel 't allergrootst' vermaak
Betaalt met eenen bitt'ren smaak.

Dus moest wel eer door 'toverzeilen,
Bohemens Ersprins, VREDERYK,
Den grond, helaas! van d'Ystroom peilen,
Voor Amsteldam, daar 't Vorst'lyk lyk
Gevonden wierd na weinig dagen;
Wat ook tot hulp wierd onderstaan
't Was al vergeefs; ô droeve plaagen!
De Vader zag zyn' Zoon vergaan;
Die morgenzon, te vroeg aan 't zinken,
Deed hem in traanen schier verdrinken.

Wat Koning zou voor zulk een pand
Zyn wettig Kroonrecht niet verruilen?
Dus houd het aardsgeluk geen ftand.
Maar zacht, ik zie wy zyn te Zuilen,
't Geen, zo men wil, zyn oorfprong telt
Uit Eer-kolommen der Colonnen,
Een Roomfch geslagt, wanneer 't geweld
Dit vry Gewest heeft overwonnen;
Doch de Oudheid, schoon m'er veel uit leert,
Is meest door d'ouderdom verteert.

Zie

Ziet hier t Kafteel, met dikke muuren
En toorens naar de aloude pracht
Gebouwt, om eeuwen te verduuren,
Daar t krygsrammeiwerk vaak haar kragt
Vergeefs op heeft gespilt voor deezen;
Nu heeft het voor geen oorlogsvlaag
Van bitse burgertwist te vreezen,
Die onverzaadelyke plaag,
Belust, om tot haar wit te raaken,
Op rooven, schenden, moorden, blaaken.

OVECHT! verrukkelyke Vliet!

Hier hebt ge u als een flang geboogen;
Hier toont ge ons wond'ren in't verfchiet,

Gewrogt door't eeuwig Alvermoogen;
Elk is op 't schoon gezicht belust;

Terwyl wy VECHTENSTEIN genaaken,
Daar Heer d'ORVILLE zich gerust

Kan met zyn Lief en Kroost vermaaken,
Wanneer zyn brein is afgemat
Door koopzorg in een Waereldstad.

Uitspanning kan de geest verblyden,
Door onverpoosde last bezwaart,
Waar door ook 't lichaam heest te lyden.
Maar 'k hoor aan 't trappelen van 't paard
Dat wy te Maarsen zyn gekoomen,
Een groot en neeringryk Gehugt
Geleegen aan de frisse stroomen,
Welks standplaats en gezonde lucht
Kan meenig uit de Steeden troonen,
Om hier in de eenzaamheid te woonen.

Daar legt de grond van't Slot, gebouwt
Voor menig jaar door Meester Steven,
Die grooter zorg droeg voor zyn goud
En schatten, dan voor 't dierbaar leeven,
Toen't muitziek rot, door wraak verwoed,
Van Utrecht hem hier kwam bespringen,
En deed hem smooren in zyn bloed.
Hy, die zyn geldzucht niet kan dwingen,
Haalt, na veel leed en ongevals,
De doodstraf dikwils op zyn' hals.

Nu kan Heer Lokhorst zich vermaaken In 't Landhuis op dat puin gestigt, Na 't staatsbestier en 't nodig waaken. O welk een heuggelyk gezicht Doet zich hier op in alle deelen! Hier ziet men Laanen, dicht beplant, Daar schaduwryke Lustpriëelen, Ginds klaverveld en vruchtbaar land. O Maarssen! 't geen elk kan bekooren, Ik heb my zelf in u verlooren.

Wy zien nu weder veldwaard in,
Daar Doorenburg ons blinkt in de oogen,
Waar van de Tiende * Zanggodin
Eens zong, en elk hield opgetoogen
Door weêrgalooze Poëzy,
Dat zout 't geen 't al bewaart voor smetten.
Wy dryven Harteveld voorby,
En Elsenburg. ô keurbanketten
Voor 't graag gezicht vol zwier en praal.
Ik zie wy zyn voor Zoetendaal.

 \mathbf{O}

* Kataryne Lescailje.

O ZOETENDAAL! zo wel geleegen,
Zo net gebouwt, zo schoon beplant.
O ZOETENDAAL! zo sHemels zeegen,
Gelyk ik wensch, u houd in stand,
Zal't lommer van uw Laan de boorden
Van deeze Vliet met nieuwe pragt
Verçieren. ô gelukkige oorden!
Uw waardige Bezitter tragt
(Het welk aan veelen is gebleeken)
De waare vriendschap aan te kweeken.

Hier kan ik den verdienden lof
Niet van Heer Byleveld verzwygen,
Die menig Slot en schoonen Hof,
(Zyn roem moet aan de starren stygen,)
Door zyne voorspraak heeft verschoont,
En hen, naast God, den brand ontrukte:
Maar deeze dienst wierd slegt beloont:
Een schynvriend, ja een onderdrukte
In dit geval, zocht hem in haat
Te brengen, door een snood verraad.

Maar de eed'le Magistraat, bewoogen
Door deeze daad, heeft hem bewaart.
Dus ziet men hoe het meededoogen
En trouw door een' ondankb'ren aart,
O braave Priester! word vergeeten.
Geloofsgeschil, door wraak verleid,
Wat gruw'len durst ge u niet vermeeten!
Maar 's hemels Oppermajesteit
Vergeld de deugd, wie ze ook mag pleegen!
Ach wou dit ieder overweegen!

Daar zien wy GOUDESTEIN, gesticht
Van de eed'le telg der Maarseveenen,
Dien Burgerheer, die als een Licht
In Amstels Raadhuis heeft gescheenen;
Die hier een Tempe op 't groen tapyt
Van 't veld voltooide, in die bosschagie
Gepoot, geplant door wakk're vlyt.
Wiens hert word niet door deez' plantagie,
Welks wederga men weinig vind,
Verrukt, die 't dichte lommer mint!

De kiel doorfnyd de zilv're vlieten
Voorby het Rechthuis met een vaart,
Terwyl we een schoon gezicht genieten,
Onze oogbeschouwing dubbel waard.
Wie moet deez' heerlykheid niet looven,
Die t'elkens voor ons open legt!
Maar welk een trits van Vorsten hoven
Streelt ons hier 'thert? 't is Hoogevecht,
't Is Otterspoor 't geen wy zien ryzen,
En Ganzenhoef, met reên te pryzen.

Elk Hof verdient byzond'ren lof:

O Hoogevecht! ik moet u roemen;
Wat vind ik niet al ryke stof

Om u een Paradys te noemen,
Waar in Heer Sweerts zyn rust en vreugd

Steeds vind, na de afgesloofde pligten;
Hier word de droefheid zelf verheugt.

O welk een reeks van keurgezichten!
'k Zie Kom, Terras en Kabinet:
'k Zie wond'ren, waar 'k myn voeten zet.

Maar

Maar hoe verrukt uw stand myn zinnen,
O OTTERSPOOR! ô Vechtjuweel!
Wie moet uw schikking niet beminnen?
Indien ik hier van ieder deel
Een schets wou toonen, 'k zou verdwaalen
In zulk een doolhof van vermaak:
Hier kan uw Heer zyn hert ophaalen;
Gewis, hy zou deez' zuiv're smaak
Van wellust, daar't al voor moet wyken,
Niet wisselen voor Koningryken.

Nu eens het Lustpriëel beschouwt
Van een der destigste Regenten,
Dien Amstels Rechtbank word vertrouwt;
Die elk zyn' pligt tracht in te prenten
Door wyze voorgang, heus van aart;
Een echte spruit der Batavieren;
Een slonkersteen, steeds roemens waard,
Daar 't Y zyn Scheepskroon meê kan çieren.
De Hemel voer' hem op den trap
Van eer, door 't Burgermeesterschap.

Heb ik, dus vry en onbedwongen,
Heer Maarsseveen, vergeef het my,
Een weinig tot uw' lof gezongen,
't Is waarheid, en geen vleiery.
Maar, Reisgenooten, ziet deez' dreeven
Die als geschooren muuren staan,
Daar 't lieflyk groen kan schaduw geeven;
Hoe vrolyk lacht ons alles aan!
O Gansenhoef! 'k heb op uw gronden
Een keurlyk zielvermaak gevonden.

Maar hoe, regeert hier Cerberus?
Of braakt een Etna deeze vonken,
Of Hekla, of Vezuvius?
Of word hier 't wapentuig geklonken

Van Mulciber, daar 't dierbaarst' bloed Door word gestort in oorlogs-stormen?

Neen, Reisgenooten, 't is een gloed Die steenen kan uit klei hervormen 't Geen in een harde stof verkeert, Tot nut der Bouwkunst, nooit volleert.

O Rotgans! 'k voel myn' geest gedreeven, Nu Kromwyk my in de oogen blinkt, Om u behoorlyke eer te geeven, Hoewel met slaauwe en glanslooze inkt. O Dichter! die deez' kleenen tooren

Tot uw Parnas verkooren had, Wat liet gy hier al klanken hooren! De Vechtstroom was uw hengste-nat.

Al moet gy t licht des leevens derven, Uw Poëzy zal nimmer sterven.

Ziet hier Oud-A aan d'eenen kant
Aan d'and'ren Nyenrode praalen,
Voor ruim twee eeuwen afgebrand
(De wraak van Levi kent geen paalen)
Door eenen Mytervorst, gewoon
Deez Streek als een tiran te plaagen;
Ook heeft het noch eens zulk een hoon,
Door Luxemburgs bevel, verdraagen,
In 't Noodjaar, toen der Franschen macht

In 't Noodjaar, toen der Franschen macht 's Lands Vryheid had bynaar verkragt.

 Γ

Doch

Doch toen 't verlost was van dien kluister,
Is 't weder heerlyk opgehaalt,
Gelyk men 't nu beschouwt vol luister.
Maar zacht, wat Lusthof of hier praalt?
Waar zyn we, aan d'Arno of te Romen?
Wat Tivoli is hier geplant?
Wie kan zyn oogenlust betoomen?
Heer Boendermaakers vlug verstand
Kan hier, om dit gewest te kroonen,
Italië aan de Vecht vertoonen.

Ja, ziet deez' wond'ren van naarby,
Maar wagt u voor de waterstraalen;
Men heeft het oog op u en my;
Nieuwsgierigheid kan ligt verdwaalen:
't Gaat wel, wy worden reeds besproeit
Door heimelyke hinderlaagen.
O Veldpaleis! 't geen overvloeit
Van keurstof, 't geen elk kan behaagen,
Wat zyn wy niet aan u verpligt!
Duur lang bekoorlyk Vecht-gezicht.

De Middagzon genaakt het Zuiden,
En schiet haar straalen, heet van gloed,
Op akkers, boomen, bloemen, kruiden,
De Bouwman hoopt op overvloed
Van vruchten, door dit groeizaam weder.
Aanbiddelyke Majesteit,
O bron van heil en vreugd! hoe teder
Bemind ge't menschdom? hoe bereid
Uw Voorzorg duizend dierb're gaven,
Om ons te voeden en te laaven!

'k Zie Gunterstein, dat praalgebouw,
Dat Lustpaleis van Heer van Collen,
Die Hoofdschout van beproefde trouw,
Die 't duizendhoofdig beest voor 't hollen
Aan 't Y betoomt, door 't ryp verstand:
Een Cesar, in den kryg ervaaren:
Een Cato van ons Vaderland,
Die nimmer zal zyn ziel bezwaaren,
Om 't recht te kreuken door verraad,
Uit onverzaad'baare eigenbaat.

De flonkerstar der Barnevelden,
Die Martelaar van staat, wiens lof
Geen tong ooit kan naar waarde melden,
Was eertyds Heer van deezen Hof
En 't aad'lyk huis, zo wel geleegen,
Welks ruime standplaats, in 't verschiet
Vol boschcieraad en wandelweegen,
Een' nieuwen luister aan deez' Vliet
Kan geeven, voor nieuwsgierige oogen.
Wat hert word hier niet opgetoogen!

Wy zyn te Breuklen, daar 't geweld
Wel eer het Fransche slagzwaard zwaaide,
Met d'onverzoenb'ren Moord verzelt,
Die honderden van lyken maaide;
Men hoorde niet dan kreet op kreet;
Men zag, ô droevige vertooning!
O gruweldaaden! al te wreed
Voor d'allerchristelyksten Koning,
('Wat viel 't den Landzaat hard en zuur)
Dit schoon gewest in vlam en vuur.

Ziet daar 't geen ons weêr kan bekooren, Wat al priëelen op een ry, Hofwerk en Vechtvliet praalt van vooren,

Queekhoeve en Groenevecht op zy';
Wie moet niet in al 't schoon verdwaalen?

Ginds Weerenstein en Vyverhof:

Indien ik alles zou verhaalen Wat strekken kon tot roem en lof Van deeze lommerryke streeken,

Het zou my aan de tyd ontbreeken.

Maar welk een Veldpaleis vertoont Zich hier, zo deftig in zyn deelen? 't Is Overholland, ryk gekroont Met cierelyke Hofjuweelen:

Heer Huigens, een voortref'lyk Lid Van Amstels Rechtbank, ryp van oordeel, Heeft deeze Lustplaats in 't bezit,

Daar 't brein, vermoeit door last, tot voordeel Van 't algemeen, zich op vermaakt, En eene zuiv're wellust smaakt.

De Jaagschuit, vol gepropt van menschen,
Bruist voor ons heenen: wat gemak
Kan iemand meer in 't reizen wenschen?
Om dus, als was hy onder dak,
Al slaapende zyn togt te spoeden?
Dit voorrecht heeft ons Vaderland
Door 't recht gebruik der watervloeden:
Hier bied de konst natuur de hand,
En dient die zuster naar vermoogen.
Dit hield een * Prins eens opgetoogen.

Deez'

Deez' Plaats rust op de Starre-schans;
Gebouwt, toen't oorlog de ingewanden
Van ons Gemeenebest bykans
Doorknaagt had, met bebloede tanden;
Nu blinkt zy als een diamant,
Omringt van de allerschoonste Linden;
Nu zien we een Vyver net beplant,
'Zo schoon als ergens is te vinden.
Wat geest de Vrede een' vrugtb'ren oegst,
By't krygs-geweld, 't geen't al verwoest.

Zo teelt het vroom en zacht geweeten
Een bron van vreugd, een schat van rust!
Daar 't hert, van wraak en haat bezeeten,
Het heug'lyk licht van blydschap blust.
Wat stort hy in een poel van plaagen,
Die eeuwig wrokt, en tergt, en byt!
Wat moet hy niet al ramp verdraagen,
Die met zyn boezemvyand stryd!
Byzonder als hy, tot zyn schade,
De hulp versmaad van Gods genade!

O Rupelmonde! ô Vecht-kleinood!
Hier wenst myn geest te speelemeien;
Gy zyt, hoe kleen, in suister groot,
Door de overdekte wandelreien
Van keurig groen, daar 't zonnelicht
Vergeess door 't lommer tragt te booren.
O zielverrukkelyk gezicht!
Uw stand kan Koningen bekooren:
Uw Boomgaard is alom bezet
Met in-en uitheemsch hofbanket.

Hier word uw Heer, die 't Buitenleeven
Bemint, bevryd van last en leed,
Steeds stof tot nieuwe vreugd gegeeven
Met zyn geliefde Margareet:
Hier kan hy vrolyk speelevaaren,
't Zy hy laveert, of ruimschoots zeilt,
En klieft de kabbelende baaren,
Of achter 't riet de diepte peilt,
Om 't stomme visje te bezetten
Met angelroê, of schakelnetten.

Dit 's Nieuwersluys, een kleen gehugt,
Waar in men 't Kostschool kan beschouwen
Het geen de jonkheid houd in tucht;
Hier liet de nood een Sterkte bouwen,
Die 't wreed geweld van * Lodewyk
Kon dwingen, door metaale monden.
De Moord, begruist van bloed en slyk,
Laat recht noch wetten ongeschonden,
Wanneer ze met haar slagzwaard zwaait,
En duizenden van lyken maait.

Maar welk een Vechtzon met haar straalen
Vervult myn hert met vrolykheid?
't Is Ouderhoek, nooit af te maalen
Naar waarde! elk maak' zich nu bereid,
In t aangenaame lenteweder,
't Gezicht te streelen langs deez' Vliet;
Men zette zich op't Bergje neder;
Hier ziet gy wond'ren in 't verschiet;
Wie moet deez' Plaats, steeds hoog te roemen,
Geen aardsche Paradyskroon noemen.

Het lust me, wyl ge 't oog voldoet,
Deez' keurgezichten te beschryven;
Op dat deez' smaak van 't lief'lyk zoet
Steeds mag in uw gedachten blyven,
Tot lof van d'eed'len Eigenaar,
Wiens heusheid ieder kan behaagen;
De Hemel wil hem voor gevaar
Behoên, op dat hy nog veel' dagen
Deez' Lusthof naar zyn' wensch bewoon.
Wel aan, elk luist're naar myn toon.

AAN DEN HEERE

ANTONI VAN HOEK,

OP ZYN EDS: LUSTPLAATS,

OUDERHOEK.

Gy die op Ouderhoer met vreugd Uw hertsbegeerte kunt bepaalen, En u in't vrolyk groen verheugt; Wat weelde kan by de uwe haalen, Beleefde Heer! hoe ryk en wys Bezit gy't Vechtsche Paradys!

't Zy in uw Speelhuis't lief lyk kweelen,
Van Leeurik en van Nachtegaal,
De zinnen wegrukt onder't speelen,
Door hun beminnelyke taal,
Wanneer ge uw' vedelklank laat hooren,
Die zelf de droefheid kan bekooren.

't Zy

't Zy ge in uw' Boomgaard met vermaak
Ziet, boom by boom, met vrucht belaaden,
Die, door haar keurelyke smaak,
Lukullus wellust zou verzaaden;
want hoofsche lekkerny is wind
By't geen men hier in volheid vind.

't 'Zy kabinet of wandelreien, Zo net en konstig overdekt, De ziel verlokken tot vermeien, Die uur op uur word opgewekt Tot bly gejuich en vrolyk zingen, In 't doolhof van veranderingen.

't'Zy u de cierelyke haag
En Lindelaan houd opgetoogen;
Die, opgeslaagen van om laag,
Tot in den top, aan ieders oogen
Een' schat van hertsgenoegen geeft,
Daar't dichtte loof steeds schaduw heeft.

't Zy't rotzig Berg je kan verbeelden,
Wanneer men naar beneeden ziet,
Een nieuw Arkadia, vol weelden,
Een Tempe, daar u in't verschiet
Een heerlyk konststuk word gegeeven,
Van dOppermajesteit geweeven.

't Zy de echo, zonder tong en mond,
't Geluid te rug kaatst, lief en teder,
Wyl't sloepse u in den avondstond
Den Vechtstroom opvoert, heen en weder,
Daar gy gerust uw adem haalt,
Wyl't oog in 't schoon gezicht verdwaalt.

Waar

Waar langs men't aangenaame lommer
Steeds dubbeld ziet, daar't zwaant je zacht
Op vlerken voortdryft, zonder kommer,
Hoogmoedig op zyn vederpracht,
Welks wit de melk en sneeuw durft tarten;
Een voorbeeld van oprechte harten!

't Zy ge aan de Kom, in't schoon verschiet,
By't beeld van Fred'rik, hoog verheeven,
Den tweed' en derden Willem ziet,
Met zyn Maria, net naar't leeven:
Hoe steekt hier't marmer af by't groen!
Waar kan't gezicht u meer voldoen!

't Zy in uw' cierelyken Vyver
De Karperstryd om't brood begint,
Daar elk zyn vlyt betoont en yver,
Gelyk men't in de waereld vind;
Deez raakt aan't vloejen, die aan't ebben:
't Is all' om't houden en om't hebben.

Het zygy u met vuur vermaakt,
Geen haart-maar lucht-vuur, aan de randen
Der Vliet, wanneer de vuurpyl blaakt,
En alles wat de konst doet branden;
't Kanon gaat los, 't geen ongestoort
Kan bald'ren, dat het Utrecht hoort.

't Zy't Speeljacht u langs Vorstenhoven Voert naar de Bisschoplijke stad; Hier kan de Vecht den roem verdooven Van Seine en Arno, ryk van schat: Deez' Lustpaleizen konnen toonen Wat Koningen aan d'Amstel woonen.

F

Het zy ge aan de eed le Poëzy
De hand leent, die u nooit verveelde;
Dus lacht gy met de slaverny
Van staatzucht, eigenbaat, en weelde,
Europe blaake in oorlogsgloed;
Geen schrik verzet uw vry gemoed.

Het zy ge met onbreekbre banden
Van zuivre vriendschap, ieder trekt
Naar uw beroemde Lustwaranden;
Van zuivre vriendschap, nooit bevlekt
Van hoogmoed, veinzery, en streeken,
Gy hebt geen angel om te steeken.

Hier zit de Vryheid op haar troon;
Hier woont geen dwang, om elk te parssen
Tot overdaad; hier heerst geen hoon;
Geen nyd mag op haar tanden knarssen:
Dies roem ik dan deez Plaats met recht
De Koninginne van de Vecht.

't Zy ge in de keur der schoonste boeken Uw lust boet, aan den warmen haart, Of konst in Rogman op wilt zoeken, Een schat by u op 't schoonst bewaart: Dus leeft gy in uw buitenwooning Geruster dan de grootste Koning.

Wie zou, na yvrig onderzoek,
Die keur had om naar wensch te woonen,
Uw schoonen Lusthof, Heer van Hoek,
Niet kiezen voor verheeven troonen,
Of schat, daar menig op vertrouwt?
Gewis, de rust is meer dan goud.

d'Alzeegenaar, die 't all' moet geeven,
Die elk Saisoenbeurt paalen stelt,
Wil u in 't eenzaam Buitenleeven
Voor ramp, voor onraad, en geweld,
Door zyn Almogenheid bewaaren;
Leef noch een reeks van blyde jaaren.

Wend nu van Ouderhoek het oog
Naar Loenen; wie zou om Florenslen,
Deez' kostelyken regenboog
Van Lustpaleizen, ooit verwenssen?
Ja't prat Frascati, daar voorheen
De groote Cicero op woonde,
Toen Romens luister elk bescheen,
Terwyl haar hoogmoed ieder hoonde,
Doet van haar' hoogen heuveltop
Zich niet vermaakelyker op.

Hier kan Heer Pels zyn rust steeds vinden In deeze Hoeve, met zyn kroost, By 't hoscieraad van Els en Linden; Heer Pels, wiens naam in 't West en Oost Geviert word, en gekroont met zeegen Zo ver de Koopvaardyvloot zeilt, En bruist door ongebaande weegen, Daar nooit de diepte word gepeilt. Wie winst of schade krygt door 't waagen, Deez' Zuil kan Amstels Koopslot schraagen. Myn hert is om uw' stand vol vreugd,
O MIDDELHOEK! wien't ook mag belgen,
Alwaar Heer BIERENS zich verheugt
Met zyn Beminde en braave telgen.
Hier ziet men een gezonde lucht,
Daar 't kabbelen van frisse stroomen,
Daar akkervelden, ryk van vrucht;
Ginds 't lommer van de lindeboomen.
O Vecht! hoe streelt ge myn gemoed,
Door all' uw zielbekoorlyk zoet!

Wat Hofpraal ryst hier voor onze oogen?

't Is Nieuwerhoek, welks braave Heer
De deugd gevoegt heeft by 't vermoogen;
Dus blinkt zyne onverwelkbaare eer:
Geen vleizucht met haar looze streeken
Heeft my bewoogen tot dien lof,
Wyl Kerk en Beurs hier voor my spreeken,
Zy hebben beide ryke stof
Om Heer van Tarelink te pryzen;
'k Laat Amsteldam dat oordeel wyzen.

Hier kan zyn afgelloofde geeft,
By't zingen van de nachtegaalen,
In de open lucht, die't hert geneeft,
Geruft en vrolyk adem haalen
Met zyn Gezin, 't geen jaar op jaar
Vermeerdert onder 's Hemels zeegen:
Dus kroont d'Alwyze Zeegenaar
Uw' welftand met een' milden reegen
Van zyne gunft, die 't all' verblyd,
O Koopheer! vol verstand en vlyt.

Beschouwt eens 't Lusthof en de perken
Daar Floraas Bloemhof daag'lyks groeit,
Waar aan den Vreemdeling kan merken
Hoe hier de Handel heeft gebloeit;
Hoe blinkt dit Speelhuis, 't geen verheeven
Op eenen dubb'len vyver rust!
O zielverrukkelyke dreeven!
Myn geest, op landvermaak belust,
Zou hier een reeks van zomerdagen
Verslyten kunnen, met behaagen.

Ziet daar 't aloude Kroonenborg,
Welks Stichter in zyn bloed moeft baden,
Daar Velzen zat vol angst en zorg,
Toen hy Graaf Floris had verraaden,
En door een' wreeden wrok vermoort.
Wat baart de hoogmoed al elenden!
Wat brengt ze niet al gruw'len voort,
Wanneer ze een' Vorst tot vrouwenschenden
Weet aan te hitsen, tot zyn straf,
Waar door hy eerloos daalt in 't graf!

Wy zyn te Loenen, o myn Vrinden!
Wy zyn in 't Stichtse Paradys:
Kan iemand beter standplaats vinden,
Daar ieder oogvermaak om prys
Haar wond'ren voor 't gezicht doet praalen?
O neen, elk reiz' vry waar hy wil,
Hier moet men in all' 't schoon verdwaalen:
Myn Zangster zit verstomt en stil,
't Ontbreekt haar' Geest aan kragt en woorden
In 't net beschryven deezer oorden.

G

Een schildergeest zyn trek en zwier
Afschetsen op panneel en doeken,
Als hy Natuur op 't schoonst' beschouwt,
By 't schitteren der zonnestraalen;
't Zy hy een akkerveld, of woud,
Of heerlyk landschap af wil maalen,
Of in 't verschiet een pragtig hof;
't Ontbreekt de Kunst hier aan geen stof.

Of Loenen Luna hier beteekent,
Als of men't licht der volle maan
Had aangebeên, is mis gereekent,
Of heeft myn oordeel mis geraân,
Ik wil't wel om een beter geeven;
Maar Naam-afleiding heeft'er veel
Van't spoor der reeden afgedreeven,
Die harssenschimmen voor't Juweel
Der waarheid hebben aangenoomen,
Om van een vlug verstand te droomen.

O! welk een aangenaam gezicht
Verheugt de ziel in deez' Plantagie!
Wie heeft deez' Lusthof hier gestigt?
Omringt van Laanen en Bosschagie,
't Is Heer Persyn, die't heilig recht,
Als Leenheer van 't vermaarde Loenen,
Naar billykheid en raad beslegt:
Wie wenst om schoone kunstsestoenen,
Die vrouw Natuur in volle kragt
Beschouwt, daar 't alles lonkt en lacht.

Geen minder blydschap kunt ge geeven,
O WALLENSTEIN! Ô Vechtpaleis!
Door uw bekoorelyke dreeven
En Vyvers, daar men reis op reis
Verdoolt, door veel veranderingen,
In meenig kunstig kabinet;
Het lust my tot uw los te zingen,
Want waar men hier zyn voeten zet,
Of doogen slaat, o Reisgenooten!
't Is al met wellust overgooten.

Wat Lustplaats zien we aan de overzy?

't Is Oostervecht met zyn Priëelen;
Hier vind Heer Sinkenson zich vry

Van zorgen, die de ziel verveelen;
Hier kan hy, van 't gewoel bevryd,
In schaduwryke wandeldreeven
De snipperingen van zyn' tyd

Besteên. Gelukkig Buitenleeven,
Als't hert, niets kwaads bewust, nooit wroegt,
En leest, hoe't gaan mag, steeds vernoegt.

O driemaal zalige Ingelanden!
Die hier uw wooning hebt gevest,
Daar u geen kryger aan zal randen
Die zich door rooven voed en mest,
En 't meededoogen nimmer kende;
Hier stoort geen wapenklank uw rust,
Noch zet deez' Landstreek overënde,
O neen! de lieve Vreede kust,
De dierbre Vryheid met behaagen,
Nooit afgerecht op slinksche laagen.

G 2

De klaverwei geeft melk en room,
En os en schaap, het vet der aarde;
Hier druipt een milde honigstroom,
Die 't Bytje door zyn vlyt vergaarde
Uit boekweitbloem en roozeknop,
En toont den Luiaart zonder spreeken
Zyn' pligt, ja zegt hem lessen op,
Om de allersnoodste der gebreeken
Te vlieden als de veege pest,
Wyl hy hem tot den arbeid prest.

O goude zee van Koren-aaren!
Daar 't westewindje over speelt,
Die haast de schoonste vrucht zult baaren;
Hoe zacht, hoe teêrgevoelig streelt
Gy ons gemoed, 't geen opgetoogen
Door zulk een' schat van vreugde-stof,
De wond'ren van Gods Alvermoogen
Tragt uit te breiden, tot zyn' los.
Wel aan, myn Vrienden, laat ons zingen,
Ik kan myn zanglust niet bedwingen.

Zag iemand immer een Gewest
Of Koningryk zo heerlyk bloejen,
Dan ons benyd Gemeenebest?
Daar duizend dierb're vruchten groejen;
Daar alles steeds word aangebragt
Voor lekk're tongen, van vier winden:
Kon Vader Jacobs nageslagt
In Canaan die wellust vinden,
Welks glans haar oog met vreugd bescheen,
Die hier genooten word? o neen!

Geluk-

Gelukkig hy, die, zonder kommer,
Hier onder zynen wynftok leeft,
In fchaduw van 't bekoorlyk lommer,
En niets meer wenfcht, dan 't geen hy heeft,
Die t'elkens door bespiegelingen
Een schooner heerlykheid beschouwt,
En 't hert van de ondermaansche dingen
Ontlast, en op geen drifzand bouwt;
Een staat, daar duizend Koningryken
Met all' hunn' schat voor moeten wyken.

't Gaat wel, wy zyn te VREDELAND;
O naam, hoe zoet klinkt ge in myne ooren!
Een neeringryke Plaats, welks stand
Wel eer een Bisschop kon bekooren,
Dat hy die tot een vaste Stad
Wou maaken, aan deez frisse stroomen,
Die hy uit een geroofden schat,
Den bergbewooners afgenoomen,
Door't oorlog daar all't kwaad uit spruit,
Voltoojen wou, maar 't wierd gestuit.

Vermaaklyk Vreland! leer my denken Aan 't Vredeland van hooger staat, Daar 't oorlog nooit de rust zal krenken; Een vaste Stad, die nooit vergaat, Daar de Eng'lenrei, met vredekroonen Verçiert, van twist noch wraakzucht weet; Een Stad, daar niemand in zal woonen Dan zulken, die in vreugd en leed Standvastig, steeds met hert en zinnen De vrede en heiligheid beminnen.

Wy

Wy streeven, daar ons niemand stuit,
Voorby het eiland der Reallen,
En zien reeds in 't verschiet vooruit,
Verlicht door de avondzonnestraalen,
Het aad lyk Huis te Nederhorst,
Welks grond een reeks van vaste muuren
En tweepaar sterke toorens torst,
Gebouwt om eeuwen te verduuren;
Doch heden is men in 't gemeen
Wat zuiniger op kalk en steen.

Ziet daar, nu kan men 't klaar beöogen; d'Aloudheid toont in dit gesticht Haar' eed len zwier en groot vermoogen. Wat Dorp komt zich voor ons gezicht Zo hoog vertoonen aan deez' vlieten? Het is den Berg: ô die hier stil Mag leeven zonder zielsverdrieten, Bevryd van Staat- en Kerkgeschil, En 't geen de rust verstoort wil myden, Behoest geen Vorsten te benyden!

Hoe veilig is hy die 't gewoel,
Zo veel als mooglyk is, wil derven,
Om met een levendig gevoel,
Wyl hy in deez woeftyn moet zwerven,
't Gemoed, ver boven zon en maan,
Uit flyk en aarde te verheffen,
Dan fchrikt hy voor geen Staats-orkaan;
Dan zal geen kille vrees hem treffen
Voor doodsgevaar, dan smaakt zyn geest
Een schets van 't eeuwig Bruilostsfeest.

Maar zacht, wat komt onze aandacht stuiten?
Pas op, dien 't sloeproer is vertrouwt;
Het is een reeks van waterschuiten,
Daar Amsteldam zyn bier uit brouwt;
Wat schatten zou het niet betaalen,
Indien deez' versche waterstroom
Steeds vloejen mogt door zyn kanaalen?
Nu moet men steeds aan uwen zoom,
O Vecht! verschynen, en gebruiken
Het vocht uit uw kristalle kruiken.

Wy zyn dan eindelyk geland
Voor Petersburg, myn Reisgenooten,
Voor Petersburg, zo schoon van stand,
Welks roem ik nimmer kan vergrooten
Naar waarde; ik zie, gy staat bedeest
Voor zo veel wonderen, myn vrinden,
Deez Lustplaats, door Heer Schynvoets geest
Ontworpen, kan naau weêrga vinden.
O Vecht! hoe heerlyk sluit ge uw kring
Met zulk een onwaardeerb'ren ring!

O fchrandre Schik-konft! hoog te looven,
Hoe net hebt ge alles hier verdeelt!
O Petersburg! O roem der Hoven!
Uw Koninglyke pracht verbeelt,
Ja tart zelf de Italjaansche kusten
Met hun paleizen, ryk van schat;
Hier kon Czaar Peter veilig rusten,
Als hy, door staatzorg afgemat,
Zich zelf had door 't gewoel verlooren:
Dit Landjuweel kon hem bekooren.

Betoov'rend Hof! myn oog verdwaalt
In Laanen, Kabinetten, Dreeven,
Fonteinen, heerlyk opgehaalt,
Die duizend waterstraalen geeven:
In 't Lusthuis, naar de kunst gebouwt,
En alles 't geen elk kan behaagen,
Wanneer men 't eens met ernst beschouwt.
O Tempe! is 't mooglyk, mag ik vraagen?
Hoe komt deez' pracht in dit moeras?
Noch korts een ruime waterplas?

Dus Vorst'lyk kan een Koopheer leeven
Door 's Hemels zeegen, zorg en vlyt:
Dit alles kan den handel geeven,
In weêrwil van de bitse nyd.
Gy kleene Prinssen, die uw zaalen
Ten roof aan de armoê geeven moet,
Laat af van al uw ydel praalen;
De Waereldstad aan d'Amstelvloed,
Hoe wonderlyk 't u klinkt in de ooren,
Teelt Koningen op Schryfkantooren.

Dus kan 't vereenigt Nederland,
Door 's Koopheers muntmetaal gesteeven,
Als 't word behandelt met verstand,
De wet aan Koningryken geeven,
De weegschaal in den Evenaar
Behouden, en zich zelf behoeden
Voor zeeharpyën, vol gevaar,
Om in een storm van tegenspoeden,
Wanneer eene oorlogsvlaag het prest,
Te waaken voor 't Gemeenebest.

Wy moeten voort; elk zett' zich neder.
O Petersburg! blyf lang in stand,
Wy zien u moog'lyk nimmer weder.
Die Plaats, gekogt of aangeplant
Door Brandjes, is hier wel gelegen
Tot allerhande visschery,
Welks handel hy, door vlyt en zeegen,
Met winst gedreeven heeft aan 't Y:
Dit Landhuis kan u klaar ontdekken,
Hoe hy uit Baars wist goud te trekken.

Door welk een zoete tovertaal
Beweegt gy ons tot bly geschater,
O wydberoemde Nachtegaal!
Terwyl de Vechtzwaan bruist in 't water,
En kromt zyn' hals gelyk een boog
Welks pluim de sneeuwvlok durst braveeren;
Nu steekt hy trots het hoofd om hoog:
O edel dier! gy kunt ons leeren
Dat wellust, staat en overvloed,
Moet zwichten voor een blank gemoed.

Maar gy, begraafde klaverweiden,
Ach! mogt de Landman, als wel eer
Zyn rund'ren op uw' grond geleiden!
Wat zou hy 's Hemels Opperheer
Al dankbaare offers op gaan draagen!
Maar nu de Veepest zich verheft,
Dwingt hem de nood tot droevig klaagen:
Doch deeze plaag, die Neêrland trest,
Word door Gods hand bestuurt ten goede:
Men kuss' die Vaderlyke roede.

I

Ziet daar den HINDERDAM, gelegt
In 't Noodjaar, om den ramp te stuiten,
Toen 't onmeedoogend krygsgevegt
Ons dreigde, en 't ongereegelt muiten;
Toen wierd ook de Uittermeersche Sluis
Gesticht, die wy voor uit beschouwen.
Wie meld het schrikkelyk gedruis,
't Geen zich verhief uit misvertrouwen!
Het oorlog valt den Landzaat zwaar,
Doch Burgertwist baart meer gevaar.

Hier ziet men Vechtwyk met haar dreeven, Ginds Driemond, doch aan de overzy', 't Geen ons geen oogvermaak kan geeven, In deeze Vecht-tocht, van naby; Doch, konden wy den tyd wat rekken, 'k Zou in dat heerlyk Gainjuweel Een' schat van wonderen ontdekken, Daar menig Vorstlyk Vechtpriëel, Door Vyvers, Kommen, Keurgezichten, En Kabinetten, voor moet zwigten.

Hoe blinkt deez' avondstond in 't oog,
Die 't hert verkwikt door 't lief 'lyk bloozen!
Maar welk een reuk stygt naar om hoog?
Geen reuk van leliën en roozen;
Maar van 't onedel nageslagt
Der Ithakoische bootsgezellen,
Hervormt door Circes tovermagt,
Die in . . . doch 'k laat Homeer vertellen
Van 't wonder, klaar gestelt ten toon
In 't doolen van Laërtes Zoon.

Wy zyn te Weesp, nu kunt gy raaden
Dat ik van zwynen sprak, die hier
Zich steeds by duizenden verzaaden:
Deez' Stad draagt roem op smaak'lyk bier
En eene Schei-kunst die de kragten
Behendig uit het kooren haalt;
Een morgendrank daar veel' naar trachten,
Die door het misbruik, afgedwaalt
Van 't redenspoor, naar Java vlugten,

Daar vrouw en kinderen om zuchten.

Verschooven, kleene en arme Stad,
Moet gy den mond der Vecht bewaaren!
Die, van de Zuiderzee bespat,
Steeds bloot staat voor haar woeste baaren!
Doch, schoon de Dichter van het Y
Dus zingt: "Een ander mag beklyven,
(Door een Meerminne profecy)
"Maar Muiden zal wel Muiden blyven,
Zinspeelende op uw nedrigheid,
Een deugd die zelden word verbreid:

'k Heb echter reeden om te boogen
Op uw aloud en aad'lyk Slot,
Gebouwt door Floris groot vermoogen,
't Geen namaals zyn gevangenkot
Verstrekte, om Velsens haat te koelen,
Niet blusbaar dan door zyne dood.
O Vorsten! dien 't hoogmoedig woelen
Behaagt, die eer en deugd verstoot
Door eedbreuk, moord, en vrouwenschenden,
Leert hier, hoe 't rad van Staat kan wenden.

't Is

't Is waar, uw held're glans verdooft,
Wanneer men 't oog flaat op uw muuren;
Maar, om uw nooitvolpreezen Hoofd,
Zal uw vermaardheid eeuwig duuren:
Dat dierbaar Hoofd, Geleerdheids Licht,
Doet Ooften, Westen, Noorden, Zuiden,
Door kracht van taal en maatgedicht,
Reikhalzen naar 't Kasteel van Muiden,
Daar 's Drossaarts Letterschat, geacht
Van 't ryp vernust, is voortgebragt.

Zo zien we in 't einde, ô Reisgenooten!

Deez korten Speeltogt afgelegt.

k Heb u veele adelyke Slooten,

En Lustpriëelen aan de Vecht

Vertoont, die veeler glans verdooven.

Wien lust het noch met lysgevaar

Te reizen naar uitheemsche Hoven?

Naardien men hier, zo wel als daar,

De kunst kan met natuur vereenen.

Wie wenscht om Romen of Athenen!

Wie wenfcht om buitenlandsche praal,
Ten zy de waan hem heeft bedroogen,
Dien hier het keurigst veld-onthaal
Word aangeboôn, en steeds zyne oogen,
Verlustigt met gemak in 't groen!
Dwaas is hy, die in vreemde hoeken,
Als hy zich kan by huis voldoen,
Een ingebeeld vermaak gaat zoeken;
Terwyl hy, hoe 't hem ook behaagt,
Den besten schat, gezondheid, waagt.

Gelukkig is hy, die zyn togten
Bepaalt, en nooit door flinkthe luft
In 't vry gemoed word aangevæten;
Maar mift hy die verkwikb'r: ruft
Door eigen fchuld; geen marn're zaalen,
Geen Luftpaleis, geen lekkæny,
Geen kroonengoud, noch Vort'lyk praalen,
Kan, door de wreede dwing'landy
Van 't dood'lyk wroegen, hen vertrooften,
Al reift hy van het West naar t Oosten.

Ik wensch, dat d'Oppermijesteit
Aan U, en my, en elk wil geven,
Dat wy zyn magt en heerlykheid,
Aan ons vertoont in 't Buiteneeven,
Steeds roemen, uit een dankbaar hert;
Ja, dat hy deez' vermaak'lyke oorden
Bewaar' voor ramp en oorlogssmert,
En 't overvloejen van deez' boorden.
O Vliet! uw roem duur' jaaren lang.
Hier eindig ik myn Vecht-gezang.

CLAAS BRUIN.

